1280

WEEKBLAD. — 25e JAARG. — 48 BLADZ. — 25 OCTOBER 1962.
BELGIË : 10 FRANK. — NEDERLAND : ABONNEES : 65 CENT.

ROBBEDOES

BOLLIE EN BILLIE

DOEN JE IEDERE WEEK SCHATEREN VAN HET LACHEN !...

Guust FLATER

door Franquin en Jidéhem

GEVECHT OVER DE OCEAAN

PRIJSKAMP

CH.GERVAIS

DOE MEE AAN DE JACHT OP CH. GERVAIS-PUNTEN!

De prijskamp CH. GERVAIS start op 1 november 1962!

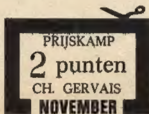
VOLLEDIG GRATIS!

Het reglement van deze boeiende prijskamp - die meer dan zes maanden zal duren - vindt je op de deelnemingsformulieren die je GRATIS kunt bekomen bij de kleinhandelaar bij wie je die lekkere kaas van CH. GERVAIS koopt.

De Grote Prijskamp van CH. GERVAIS gaat door in zes **afzonderlijke,** maandelijkse proeven (dit wil zeggen dat je aan één proef of aan verschillende kunt deelnemen, **met telkens evenveel kans om te winnen).** De best geklasseerden van deze maandelijkse proeven nemen deel aan de finale, die rijk met prijzen is begiftigd.

Iedere maand : zes spaarboekjes, voor een totale waarde van F 20 000; bovendien, zullen 50 stuks speelgoed en gezelschapsspelen uitgedeeld worden aan de deelnemers van minder dan 15 jaar.

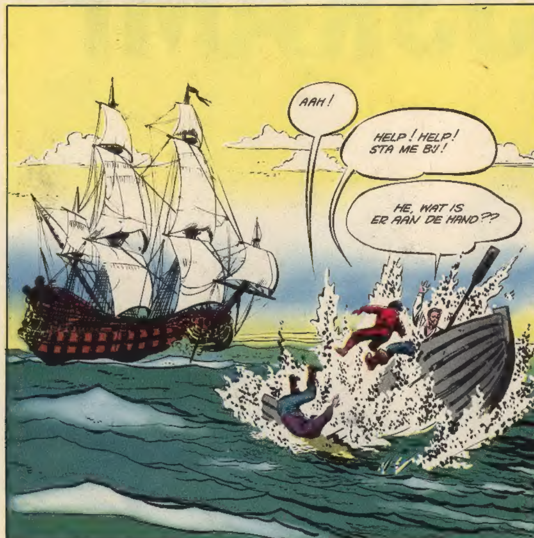

Voor de finale : nogmaals zes spaarboekjes, maar dan voor een totaal van F 125 000!

GOEDE JACHT...
EN VEEL GELUK!

DE AVONTUREN VAN

DE SPANJOLEN BEZETTEN HET EILAND! DAT DACHT IK AL!

VOORUIT, ERHEEN, EN DIE HONDEN NEERSABELEN!

WE WILLEN ONZE BROEDERS WREKEN!

DE BEMANNING IS GETEMD...

EN NU DOEN JULLIE WAT IK ZEG! WE GAAN DE SPANJAARD NIET VAN VOREN AANVALLEN. WEND DE STEVEN EN LAAD DE VATEN RUM DIE WE AAN BOORD HEBBEN OVER IN EEN SLOEP!!!

OP HET EILAND...

KAPITEIN MORGAN

SCENARIO: J. PORTELLE
BEWERKING: J. J. MARINE
TEKENINGEN: G. FORTON

De vrijbuiters maken zich op om te landen. Zij weten niet dat de Spanjaarden hen verwachten.

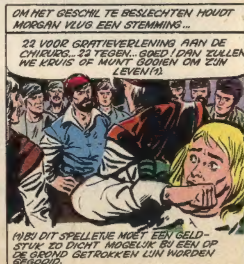

Wordt vervolgd

DE WERELD IN EEN WEEK

MAANDAG

Mrs. Louise Roberts heeft voor haar 80ste verjaardag van de directeuren der beide bioscopen in haar buurt een « levenslang » vrijkaartje gekregen. Sinds een halve eeuw namelijk heeft Mrs. Roberts geen enkele film gemist die in een der beide zalen werd gedraaid : zo heeft ze er ongeveer zestienduizend gezien...

DINSDAG

Een wonderlijke oudheidkundige ontdekking : Senegalese studenten hebben door een toeval in Mauretanië (Noord-West-Afrika) de ruïnes van verschillende boven elkaar liggende steden ontdekt. Specialisten zullen zich in deze overblijfselen uit oude tijden verdiepen.

WOENSDAG

Een gevaarlijk vak : om skiwedstrijden in de gunstigste omstandigheden te kunnen filmen, laten sommige cineasten zich op een draagbaar onder een helicopter vastmaken.

DONDERDAG

Een gouden medalje die twee jaar geleden op het strand bij Barcelona zoek raakte is pas te Cadiz teruggevonden. In een Jacobsschelp...

VRIJDAG

In Zweden zijn er papieren lakens verkrijgbaar. De prijs (20 F of ongeveer fl 1,50) is minder hoog dan die voor het wassen en strijken van een normaal laken, zodat deze ontdekking stellig een gouden toekomst beschoren is.

ZATERDAG

In de nieuwe gevangenis die te Muret bij Toulouse zal worden gebouwd, krijgen de gevangenen een voetbalveld tot hun beschikking. Een uitgang staat rechtstreeks in verbinding met de strafinrichting, de andere leidt naar buiten. Daardoor kunnen « vrije » toeschouwers ook soms de wedstrijden bijwonen.

ZONDAG

Ergens in Bretagne wachtte een landbouwer een verrassing. Toen hij een gekookt eitje stuksloeg dat door een kip op zijn boerderij gelegd was, ontdekte hij dat er een touwtje uitkwam. Het was 1,50 m lang.

Europees bezoek aan BLANKENHEIM

De uit de 16de eeuw daterende verdedigingstoren met rechts een voorbeeld van een huis met vakwerk.

« Comme c'est joli », « das ist schön », « wat mooi hè », deze uitroepen kan men elk weekend en elke zomerdag horen van de vele toeristen, die hier heen komen om het kleine Eifelstadje te bewonderen. Maar dit keer waren het geen toeristen die dit zeiden, maar... leerlingen van de Europese School te Brussel, die als schoolreis(je) een week naar de Eifel gingen.

« Blankenheim is al heel oud, dat blijkt wel uit de fundamenten van een Romeinse villa, die men in de buurt gevonden heeft en uit een nog zeer gave heirbaan, die even buiten het dorp loopt. Tien eeuwen later, in 1150, kreeg Blankenheim stadsrechten. Door de eeuwen heen heeft Blankenheim als stadje voortgeleefd, zonder opvallende dingen te verrichten. Maar in de tweede wereldoorlog werd het opgeschrikt door de alles verpletterende kracht van de bommen, die het plaatsje in korte tijd grotendeels verwoestten ; wonder boven wonder bleven de oude kern en ook het versterkt kasteel (thans jeugdherberg) echter gespaard.

» Doordat Blankenheim zeer centraal ligt (aan weg nr. 51 van Keulen naar Trier en aan weg nr. 258 van Aken naar Koblenz), is het in het begin van de 20ste eeuw vlug van rustig Eifeldorp tot druk toeristencentrum uitgegroeid. De toeristen, hoofdzakelijk Duitsers, Fransen, Belgen en Nederlanders, komen vooral hierheen om het pitoreske kerntje te bezoeken. Hier bevindt zich de kerk, die gebouwd werd tussen 1495 en 1505. Ook is hier veel vakwerk, dat aan de oude boerenhuizen een aardig aanzien geeft. Iets hoger gelegen ligt een, uit de 16de eeuw daterende, verdedigingstoren. Maar het hoogtepunt is toch wel het pleintje met de Ahrbron (van oudsher het centrum van het stadje). Hier proeft men als het ware nog de sfeer van vroeger tijden. Het overblijvende gedeelte van Blankenheim is zeer modern : er zijn enkele vrij grote hotels, mooie winkels en nieuwe bungalows. »

Dit alles werd mij verteld door één van de 1171 inwoners, de directeur van het verkeersbureau. Hij deelde ook nog mee dat de bevolking hoofdzakelijk leeft van het vreemdelingenverkeer, dat er maar 9 boerderijen zijn, waarvan 7 nieuw, omdat de oude niet rendabel genoeg zijn, dat Blankenheim 705 ha. groot is en dat de oudste inwoonster 94 jaar is.

Opdat wij ons niet zouden vervelen had de staf (een lerares en twee leraren) een aantal excursies en opdrachten ontworpen. Eén van die excursies ging naar Daun, een stadje dat midden in de vulkanische Eifel ligt en waar zich drie zogenaamde « Maare » bevinden ; zoals de naam al laat vermoeden, zijn dat meren en wel kratermeren van oude uitgedoofde vulkanen. Op weg daarheen kwamen wij ook nog langs de plaats waar de Olivettistenen gevonden worden. Dat zijn geen onderdelen van schrijfmachines, maar zeer zeldzame vulkaanstenen waarvoor geologen van heinde en ver komen om er enkele voor onderzoek mee te nemen. Die kratermeren geven aan de streek rond Daun een doods, maar weids uitzicht omdat er haast geen planten en struiken groeien ; het lijkt net of je in heel lang voorbije tijden bent overgeplaatst ! Het grootste van de « Maare » is 51 meter diep en heeft een oppervlakte van 16 ha. (dat is 2 maal groter dan het meer van Genval).

De opdrachten hadden ten doel te weten te komen hoe de bevolking van Blankenheim leeft en werkt. Dat ging door middel van interviews. Wij werden in groepjes van elk drie leerlingen verdeeld ; iedere groep had een eigen opdracht. De ene ging naar een melkfabriek, de andere naar een hotel en nog een andere (mijn groep) bracht een bezoek aan een oude boerderij in de kern van het dorp. De bewoners waren vrij arm, maar toch werden wij gastvrij binnengelaten en wij konden onze vragen rustig stellen. Zij hebben ook niet om ons Duits gelachen.

Alle interviews hebben wij opgeschreven en tot een boek verwerkt. Zo is er een overzichtelijk beeld ontstaan van de levenswijze van een stadje in de Eifel. Ik raad jullie beslist aan : ben je in de Eifel, ga dan even langs Blankenheim. Je zult er vast geen spijt van hebben. En als je wilt, mag je ook het boek van te voren komen inkijken !

Roelant van Dierendonck.

Lulu Belle

Ik vind Robbedoes een enorm jeugdblad en ik heb er bijna niets op aan te merken. Alleen de verhalen van Oom Wim zijn soms een beetje vervelend. De kritiek die Lulu Belle te berde brengt in nummer 1275, is wel wat overdreven. Volgens haar zijn alle jongens die met een motor (bromfiets) rijden, nozems. De schuilnaam Lulu Belle is toch ontleend aan het verhaal van Buck Danny. Waaruit volgt dat dit verhaal geen plaats moet ruimen voor « De Sliert ». Omdat er in nummer 1269 uitzonderlijk drie bladzijden autorubriek verschijnen, valt dat niet in de smaak van de jongedame. Wanneer je liever ballet, muziek of kunstrubrieken ziet verschijnen, koop dan bladen die daarvoor bestemd zijn. Robbedoes mag gerust in zijn kleedje blijven steken.

F. Van Lierde.

Boten

Er is al heel wat keertjes gevraagd naar een vliegtuigrubriek. Zo'n rubriek is er meen ik al 3 keer geweest! Zou er nu ook eens wat over boten geschreven kunnen worden? Als dat kan, zou het dan ook mogelijk zijn, dat de adressen van de grootste rederijen (van de wereld) er bij komen?

Het nieuwe verhaal van « Robbedoes » belooft erg grappig te worden. « De Gestolen Klok » is gelukkig afgelopen. Het was flauw en kinderachtig getekend.

Maar de rest (de andere verhalen) vergoeden dit helemaal. Want die zijn fantastisch. Lucky Luke is wel een van de beste.

Verder zoek ik een correspondentievriend(in). Ik lees en knutsel graag en houd van muziek. Mijn adres is : Panoramaberg 6, Groesbeek (bij Nijmegen). Hopend dat dit in Robbedoes komt, groet ik je heel hartelijk.

Stein van der Flier.

Ruilen

Ik verzamel postzegels van allerlei landen. Is er iemand die met me wil ruilen voor postzegels van de lucht- en ruimtevaart?

M. v. Putten,
Pr. Hendrikstraat 2a,
Zwijndrecht (Ned.).

Tom en Nelly

Allereerst wil ik je zeggen dat ik het heel fijn vind dat Franquin weer beter is, want ik vind Robbedoes het beste verhaal. Nu een vraag. In Robbedoes nr. 1065 staat het verhaal van « Tom en Nelly ». De volgende Robbedoes heb ik gemist en in de daaropvolgende komt het verhaal niet meer voor. Het kon afgelopen zijn, maar dat lijkt me erg onwaarschijnlijk. Nu, dat is het dan. Ik hoop dat u mijn brief zult plaatsen, want het is de 1ste brief. De micro-boekjes moeten blijven.

Hans Houtgraaf.

Het verhaal van Tom en Nelly is in nummer 1066 beëindigd.

Albums

Ik heb een paar albums gelezen en nu wil ik er ook een paar kopen. Nu vraag ik u of « De Bron der Goden » nog verkrijgbaar is. *(Ja. Red.)*

Er zijn sommige lezers die schrijven dat Robbedoes een rotblad is. Waarom nemen ze het dan nog? Wat mij betreft mag Robbedoes zo doorgaan. Het blad is de laatste tijd veel vooruitgegaan en ik hoop dat het zo zal doorgaan.

Dit was in het kort wat ik schrijven wilde. De groeten uit Duitsland van

Jos Lismont.

Journalist

Ik ben vijftien jaar en sta dus op de drempel van het latere leven. Ik zou graag journalist of journalist-fotograaf worden en daarom wilde ik u vragen of u me daar geen inlichting over kunt geven (Speciale studies?) *(Algemene ontwikkeling is onontbeerlijk voor een journalist. Daarom is een middelbare schoolopleiding een eerste vereiste. Als je daarna niet meteen een betrekking wilt aanvaarden, kun je aan de universiteit verder studeren. Red.)*

Over uw blad niets dan goeds. De micro-bibliotheek mag blijven, maar Oom Wim mag gerust in het water springen.

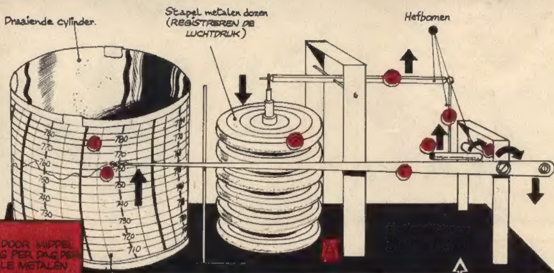
Verder stip ik aan dat er in uw blad toch wel een tienerrubriek zou mogen verschijnen om wat afwisseling te brengen.

Piccadilli Jim.

DE SCHRIJVENDE BAROMETER

N ANTWOORD AAN
ichel De Preter

HOE WERKT EEN BAROMETER DIE LIJNEN TREKT OP DIAGRAMPAPIER? WE HEBBEN AL EENS EEN BESCHRIJVING GEGEVEN VAN DE BAROMETER MET WIJZERPLAAT. HIER BLIJFT HET PRINCIPE HETZELFDE, MAAR WORDT DE DE NAALD VERVANGEN DOOR EEN HEFBOOM, AAN HET EINDE WAARVAN EEN INKTSTIFT ZIT. DEZE GAAT OP EN NEER LANGS EEN CYLINDER DIE MET EEN STROOK DIAGRAMPAPIER IS BEDEKT.

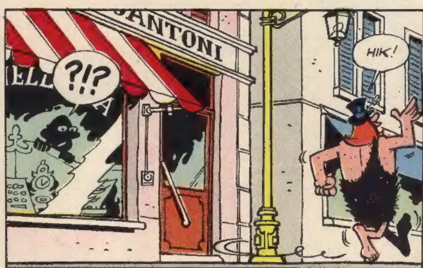

OG ① DRAAIT OM ZIJN EIGEN AS DOOR MIDDEL N EEN UURWERK (1 OMWENTELING PER DAG PER EK, PER MAAND...) DE STAPEL HOLLE METALEN ZEN ② WORDT INGEDRUKT OF ZET UIT NAARMATE LUCHTDRUK STIJGT OF DAALT. HIER NEEMT DEZE E, DUS WORDT DE STAPEL INGEDRUKT. HEFBOOM KANTELT IN DE PIJLRICHTING EN HEFT STANG JE ZIET IN EEN OOGOPSLAG HOE DEZE IN DE LRICHTING HEFBOOM ⑤, AS ⑥ EN TENSLOTTE IJZER ⑦ IN WERKING BRENGT. DE INKTSTIFT AN DEZE WIJZER TEKENT DE CURVE VAN DE CHTDRUK OP HET PAPIER. ZO'N TOESTEL AN EEN JAAR WERKEN ZONDER DAT STIFT VERVANGEN MOET WORDEN DE INKTVOORZIENING AANGEVULD.

Als je Snuffeltje een vraag stelt, doe er dan je naam, adres en foto bij.

de MAN met de GOUDEN HANDEN

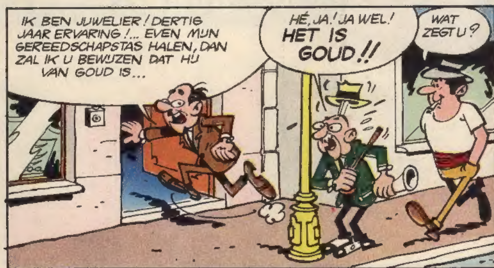

EEN AVONTUUR VAN
THEO EN PIETERJAN
DOOR P.DELPÈGE **EN** A.RAYMOND.

Bojojo is een beetje dronken omdat hij de goudmakende vloeistof van Laborbaas heeft opgedronken. Hij grijpt zich vast aan een lantaarnpaal en dit gebaar zal Venetië op zijn kop zetten.

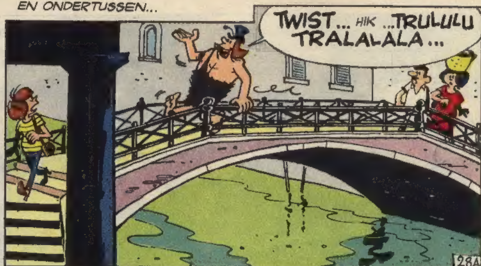

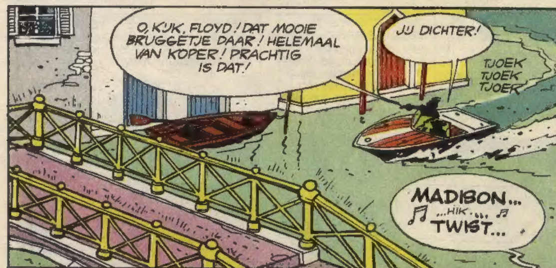

DE GOUDKOORTS BREEKT IN VENETIË UIT...

EN ONDERTUSSEN...

NET OP DAT MOMENT...

Wordt vervolgd

DE SLIERT

* SCHOTS VOOR: "MIJN KONINKRIJK VOOR EEN FLES".

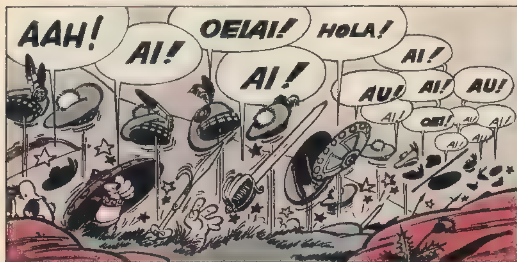

Archibald heeft een telegram gekregen en keert terug naar Schotland om er een geheime opdracht te vervullen...

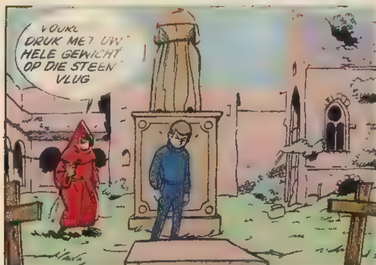
* DOEDELZAK

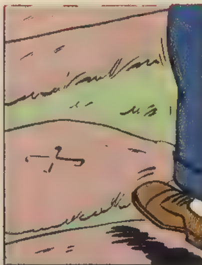

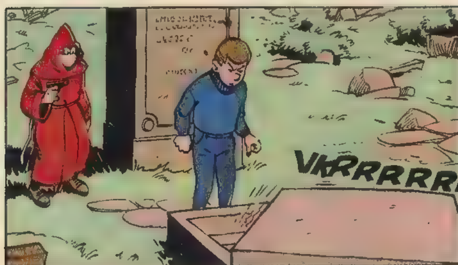
Wordt vervolgd

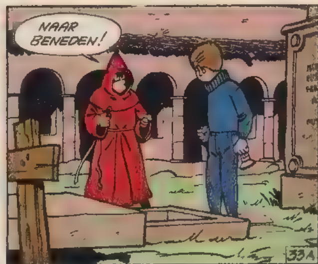
De Rode Paters

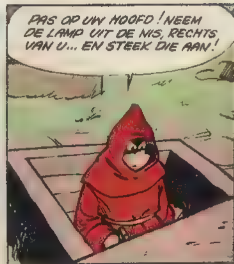

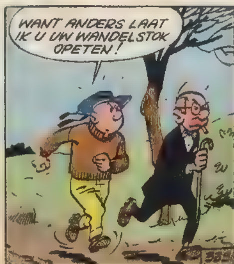

EEN ENQUETE VAN **GUUS SLIM**

[illegible] bewaker [illegible] Spex snelt hem te hulp

IK BEN IN TIEN MINUTEN WEL VIJF KILO AFGEVALLEN DAT VOEL IK.

IK VALAAN VOLG MIJ!

SLIM?

VKRRRR

CHEF?

SLIM?

HIJ ANTWOORDT NIET VAAK!

IK VREES HET ERGSTE!

MAAR LIEVE HEMEL, WAAROM IS HIJ IN DOODSGEVAAR, VERDRAAID?

IK HEB EEN UUR NODIG OM UE DAT UIT TE LEGGEN EN WE HEBBEN NU WEL WAT BETERS TE DOEN...

DOORZOEK JIJ DE RECHTERVLEUGEL, IK NEEM DE LINKER.

'T IS ME WAT MOOIS! IN WAT VOOR EEN WESPENNEST ZIJN WE NU WEER TERECHT GEKOMEN?!

NU KRIJGT U EINDELIJK TE ZIEN WAT U ZOCHT!

HET IS EEN OBSESSIE!

IK ZEI AL DAT U ME NIET VOOR EEN IDIOOT MAG VERSLIJTEN. DAT ERGERT ME!

WE ZIJN ER! KIJK MAAR!

Wordt vervolgd

DE WONDERBARE REIS VAN 22 JONGENS (3)

STAAL, RENDIEREN

Er zijn drie officiële talen in Kiruna : het Zweeds, het Fins en het Laps. Kiruna... Dat is een ijzerberg in een enorme, met meren bezaaide vlakte, ongeveer 150 kilometer ten Noorden van de Poolcirkel. Kiruna is een moderne stad die door pioniers bewoond wordt. Het leven is er ruw. Zes maanden per jaar zien de mijnwerkers die het rijkste mineraal van de wereld uit de ingewanden der aarde halen, de zon niet, behalve een of twee uur in het week-end, als het weer er zich toe leent...

De stad ligt tussen twee bergen en om een meer heen. De omgeving is prachtig van kleur. Toen we er aankwamen, liep de herfst op zijn einde en de honderdduizenden berken die het karakter van het hoge Zweedse Noorden bepalen, vertoonden ontelbare kleurnuances voordat ze hun bladeren verloren. Het was mooi weer. En warm. Maar zodra er een klein wolkje de hemel bedekte, huiverde iedereen onmiddellijk en trok een trui aan.

SKIEN OP MARMER

De school van Kiruna waar de 22 jonge gasten van de SAS en het Zweedse Rode Kruis logeren, is uitgesproken modern, komfortabel, om niet te zeggen luxueus. We moeten opschieten en ons vlug verkleden, want de autoriteiten van de mijn en het gemeentebestuur verwachten ons in het stadhuis voor het diner. We hebben weer een paar van die redevoeringen waar onze Zweedse gastheren het geheim van bezitten, in het vooruitzicht. En natuurlijk het gebruikelijke verhaaltje over de plaatselijke geschiedenis en de vriendschap tussen de volkeren onderling.

Maar nee ! In Kiruna zijn ze niet praatziek.

« Fijn dat jullie gekomen zijn. Smakelijk eten ! »

Dat is alles. De jongens klappen oorverdovend. Als dessert krijgen ze een originele wedstrijd. Met ski's onder hun voeten glijden ze over de spiegelgladde marmeren vloeren van het splinternieuwe gebouw. Er zijn heel wat valpartijen, maar niet ernstig. Je moet werkelijk uit Kiruna komen om zo goed te weten wat de jeugd toekomt. Geen toespraken, maar vermaak !

Ze waren met hun twee en twintigen. Ze spraken zeventien talen. Deze kwam uit Thailand. Ze waren geweldig.

DE SCHOOL VAN JUKKASJARVI

In het goede seizoen volgen de Lappen hun geweldige kudden rendieren de bergen in. De Lappen vormen een volk apart en leven in drie landen. Niemand weet precies of ze nu Noors, Zweeds of Fins zijn.

De Lappen trekken. Voor de kinderen van deze nomaden heeft de Zweedse regering in Jukkasjärvi, ten noord-oosten van Kiruna een school, of beter gezegd een pensionaat, opgericht.

We verwachtten dat we een behoorlijke dosis « couleur locale » zouden opdoen. Er liepen wel een paar kinderen in Lapse klederdracht, maar we voelden heel goed dat dit alleen maar folklore was. Voor de rest hebben de Lappen niets gemeen met de Eskimo's. Hun ras heeft zoveel contact gehad met de buitenwereld, dat zij geen enkel specifiek lichamelijk kenmerk vertonen.

In de kleine tempel van Jukkasjärvi wacht ons een verrassing, want we ontdekken daar een inscriptie die uit 1681 dateert :

« Gallia nos genuit, vidit nos Africa, [Gangem
» hausimus, Europamque oculis [lustravimus omnem,
» casibus et variis acti terraque [marique
» stetimus hic tandem nobis ubi [defuit orbis... »

En het is getekend DE FERCOURT, DE CORBERON en REGNARD, drie Franse wereldreizigers die drie eeuwen geleden in deze uithoek belandden en er een getuigenis van hun doortocht wilden achterlaten.

EERSTE SNEEUW

De volgende dag maken we een excursie in het gebergte waar we de echte Lappen, hun rendieren en hun kampen zullen bezichtigen. Helaas

EN LAPPEN !

DE MIJN VAN KIRUNA : DE RIJKSTE ADER VAN DE WERELD

Een bezoek aan Kiruna is niet af zonder een afdaling in de mijn. In de mijnen, om precieser te zijn. Want de twee bergen die de stad insluiten, Luossavaara en Kirunavaara, zijn in werkelijkheid twee grote hopen vrijwel zuiver erts. De aders lopen door in de grond. Tegenwoordig wordt er bijna niet meer aan de oppervlakte gedelfd.

Met zware laarzen aan, helmen op en beschermd door warme en waterdichte kleren, stappen we in de mijnbus. Een galerij slokt ons op. Tien of vijftien of misschien wel twintig minuten rijden we onder de grond. We passeren zwaar beladen trucks, personenauto's, vrachtwagens... Eindelijk blijft de bus staan. We bevinden ons 300 meter onder de grond ! De hoofdgalerij, uitgestrekter dan een metrostation, vertakt zich plotseling in een doolhof van gangen. Er heerst een hels kabaal. Overal vallen boormachines op de rotsen aan en boren er gaten in die met dynamiet worden opgevuld. Een eindje verderop laden monsters met machtige stalen armen het erts in mijnwagens die het naar enorme opslagplaatsen vervoeren.

Het is koud. Het water ruist. We vallen gretig aan op de maaltijd die ons in het onderaardse restaurant wordt opgediend. De mierenhoop van Kiruna zal ons vlug weer uitwerpen. We moeten weg. Het vliegtuig voor Stockholm staat op ons te wachten. We moeten nog naar de « Vasa » gaan kijken die de Zweden 333 jaar na zijn schipbreuk uit de golven hebben opgehaald. En dan is er ook nog de wereldpremière van de film die ons naar dit prachtige land heeft gebracht.

De volgende week zullen we je meer vertellen over « De Wonderbare Reis van Nils Holgersson ».

gaat het beloofde landschap in een dichte mist gehuld. Spoedig kan de bus niet verder rijden. De kudden zijn verderop.

Toevallig stuiten we op twee rendieren die door een paar waaghalzige herders begeleid worden. Het is een troost.

We rijden terug naar Kiruna waar een natte sneeuwstorm woedt. Gisteren bakten we in de zon, vandaag zijn we koud tot op onze botten.

Maar ik zal terugkeren naar Kiruna.

Ik zal er een keer teruggaan, in juni, om de middernachtzon te zien die een week lang niet wil ondergaan. En dan is het groot feest. Niemand slaapt of werkt. Het schijnt onmogelijk te zijn een oog dicht te doen als het geen nacht is...

Ik heb twee rendieren gezien. Sommigen houden vol dat het er vier waren. Vooruit. Als troost voor het feit dat we de grote kudden gemist hadden, hebben we Lapland niet willen verlaten zonder geproefd te hebben van het vlees van de herkauwer die de rijkdom van de Lappen uitmaakt. Men heeft ons gerookt rendierenvlees aangeraden. Het smaakt niet slecht.

Maar niemand heeft het nog eens besteld.

GELUKKIGE LEERLINGEN !

Voor de 22 leerlingen die de reis van Nils Holgersson namaakten, betekende het een extra-vacantie. In de meeste landen beginnen de scholen weer in september, ook in België en Nederland. Luc en Frans waren dus wel blij over dit uitstel van executie.

Nu ze weer in de schoolbanken zitten, benijden ze hun Zweedse leeftijdgenoten misschien wel. We hebben verschillende scholen bezocht. Of ze nu van hout zijn, zoals in Jukkasjärvi, of van steen en beton, zoals in Trelleborg, in het uiterste zuiden, ze zijn allemaal licht, vrolijk, modern. De meeste zijn gemengd.

Sport neemt een belangrijke plaats in op het lesprogramma, evenals knutselen en artistieke activiteiten. In Karlstad hebben de 22 jongens vrij hun gang kunnen gaan met penseel en olieverf. In Trelleborg hebben we de kunstnijverheidsproducten kunnen bewonderen van de leerlingen die met hout gewerkt hadden. De Zweden hebben deze kunst in het bloed, kunnen we wel zeggen. In het sousterrain bracht een enorme kruidenierswinkel met allemaal namaak-artikelen de kunst van het rekenen in het bereik van iedereen. Wat een gezicht trokken de jongens toen ze in chocoladerepen beten die niet echt bleken te zijn.

Tekst : Charles Jadoul. Koda : Kalevi Korpimäki. Foto's : Alf Lidgren en Kurt Wreime.

MICHEL & DICK

een STRAALBUIS

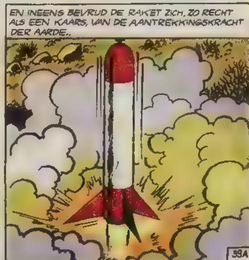

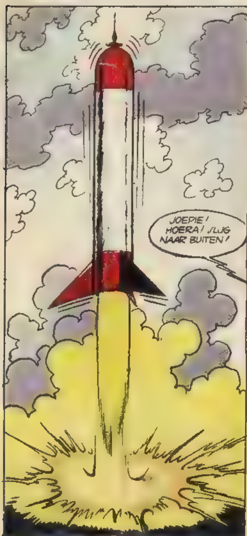

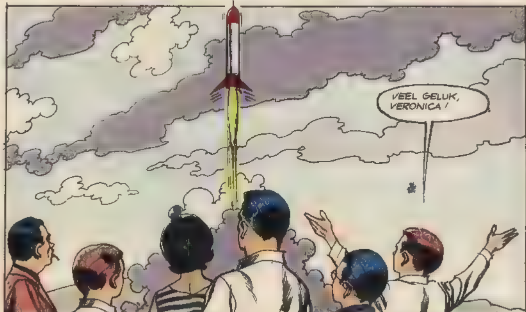

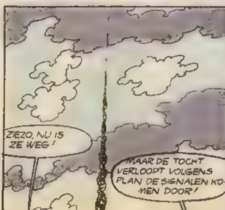

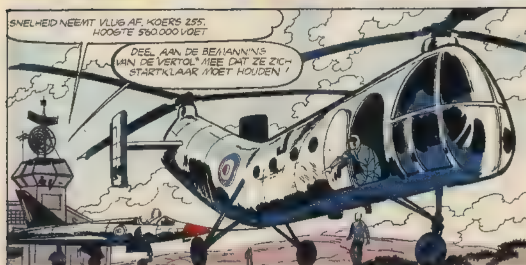

voor VERONICA

10 seconden voordat « Vi... ca » gelanceerd zal wo... overvallen de bandleten ... bunker van onze vrienden.

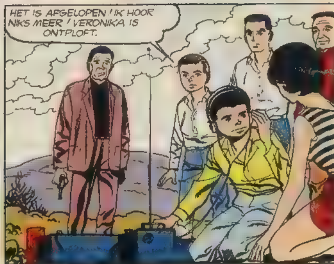

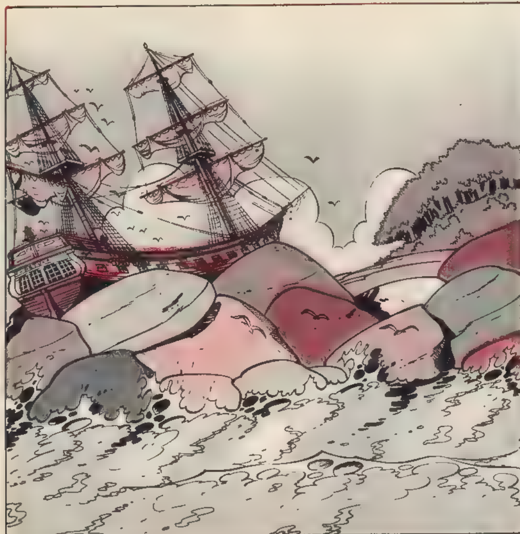

Wordt vervolgd

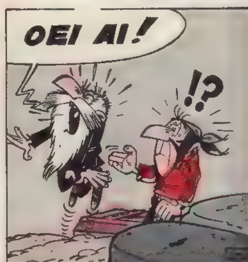

Wat heeft Zwartbaard toch gezien en waarom schrok hij zo? Samen met zijn grootvader sjouwde hij de gevonden schat, toen...

Ouwe Nick

In handen van de MOEDELOZEN

door REMACLE

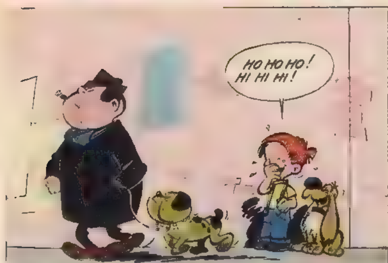

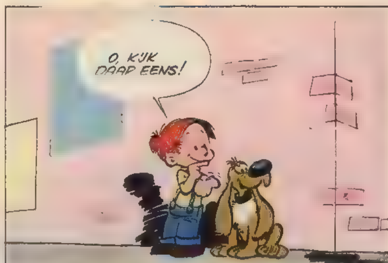

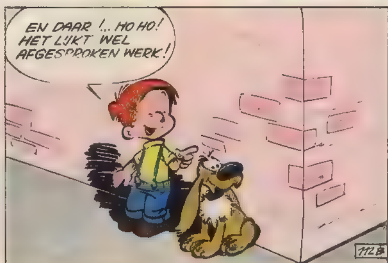
Bollie en Billie

door Roba

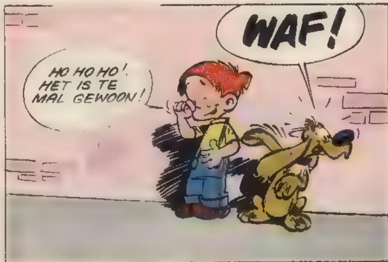

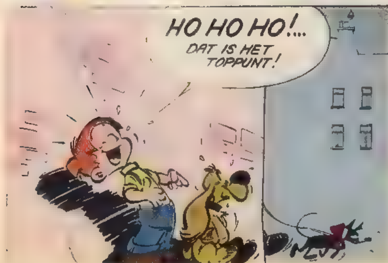

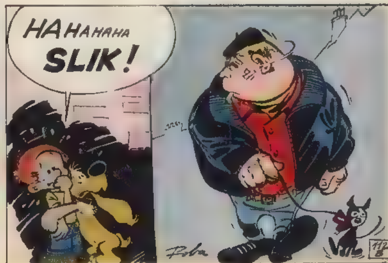

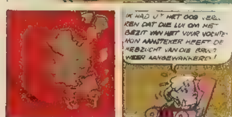

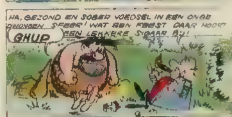

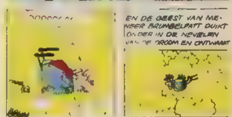

- 25 -

- 24 -

NAAR BINNEN

HIER VOUWEN

- 13 -

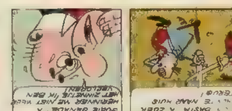
LET ER OP DAT DIT DE BUITENKANT VAN DE VOUW IS!

- 60 -

- 61 -

- 81 -

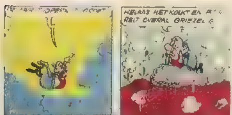
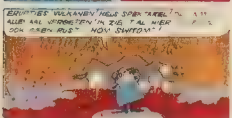

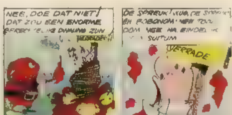

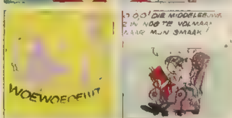

NAAR BUITEN

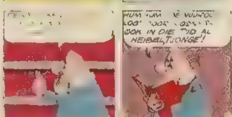
HIER VOUWEN

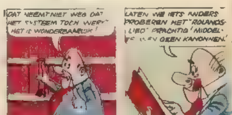
VERWEZENLIJKEN. LET ER OP DAT DIT DE BUITENKANT VAN DE VOUW IS!

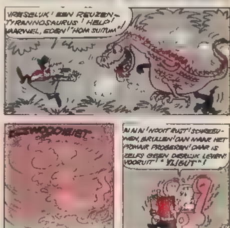
- 14 -

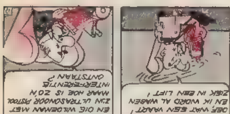
- 23 -

- 26 -

- 17 -

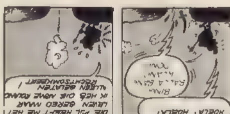

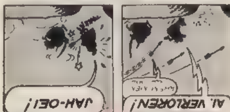

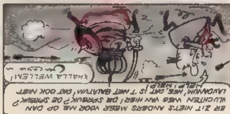

- 20 -

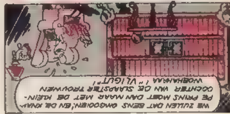

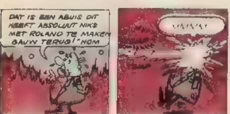

- 29 -

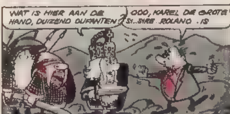

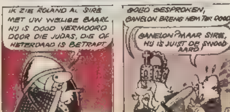

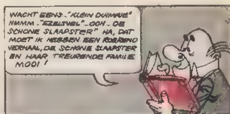

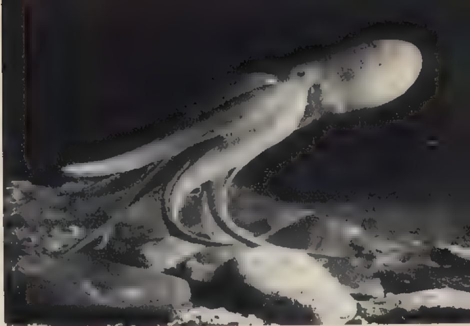

- 16 -

21 -

- 28 -

EEN STRAALMOTOR MET WATER...

Een inktvis kan zich over de zeebodem voortbewegen zoals een krab. In vrij water legt hij het anders aan. Dan spuwt hij door een trechter uit een zak het ingezogen water uit en handelt zodoende als een echte straalmotor. Tegelijkertijd ontspant hij zijn acht tentakels, waardoor hij zich achteruit beweegt. Maar door zijn zak in een andere richting te keren heeft de inktvis de mogelijkheid om vooruit te gaan, te draaien of te vluchten, zoals hij wil. Hij vult deze beweging trouwens aan met een andere, eveneens opmerkelijke operatie. Hij spuit een bijzonder donker inktachtig vocht, sepia geheten, voor zich uit. Deze zwarte nevel verrast natuurlijk zijn vijand. Maar de inkt heeft nog een ander, belangwekkend vermogen, zoals uit de volgende proefneming blijkt :

Moeraal tegen inktvis

De naturalist G. E. Mac Ginitie van het Kerchoff proefstation voor zeeonderzoek (Corona del Mar, Californië, V.S.), heeft een inktvis, Octopus Bimaculatus, en een moeraal samen in een aquarium gebracht. De ongelukkige Octopus wie de schrik om het hart sloeg, vertoonde op slag alle kleuren van de regenboog Die inktvis, niet groter dan een krab, verraadt namelijk zijn gevoelens door van kleur te verschieten.

De moeraal, die in gulzigheid niet voor de inktvis hoeft onder te doen, zette direct een dikke nek op. Hij viel met de deur in huis en ging het achtpotige weekdier te lijf. In zijn doodsangst spuwde de inktvis in één keer al zijn inkt uit. En direct werd het aquarium in één reusachtige inktpot omgetoverd. Inktvis en moeraal verdwenen in een dichte nevel. Het donkere water kolkte nog enkele seconden, dan werd het weer spiegelglad. Toen de vochtige duisternis weer optrok, werden de beide tegenstanders weer zichtbaar, de inktvis in een hoekje, zoals een bokser. De moeraal botste stuntelig met zijn snuit tegen de glazen wand terwijl hij vergeefs zocht naar zijn slachtoffer dat hij kennelijk niet kon vinden. Onze aal had tijdelijk zijn reukzin verloren.

De inktvis is dus gewapend met een bijzonder doeltreffende « rookbom ».

Een straalmotor om stil te liggen

Alle inktvissen dragen hun poten op hun kop of om nauwkeuriger te wezen rondom hun mond. Deze Koppotigen lijken allemaal op elkaar : opmerkelijk goed ontwikkelde ogen, een soort van straalbuis en een inktbuidel.

De sepia zwemt langzaam tussen het zeewier door, niet ver van de kust. Dit wonderlijke wezen, zo groot als een kat, doet sterk denken aan een schildpad met een doorschijnende vin die zachtjes aan zijn flank wiegelt als een onderrok. De trechter van de inktvis slingert gedurig, waardoor het dier in een volkomen roerloosheid wordt gehouden. De vissen komen dan ook zonder argwaan vlak langs hem heen en letten nauwelijks op zijn reuzenogen met hun omega-vormige pupillen. Maar dan schieten eensklaps uit de groep van acht korte tentakels die om de mond heen zitten, twee lange vangarmen die hun prooi grijpen.

Zonder enige beweging, zonder zelfs een trilling verzwelgt de sepia zijn slachtoffer.

Vrolijke pijlinktvissen

De pijlinktvis is volkomen het tegendeel van de gewone inktvis. Hoe vlugger hij zwemt, hoe meer hij in zijn schik is. Hij heeft eveneens acht vangarmen, versterkt met zuignappen. Deze tienpotigen, met een lichaam dat de vorm van een granaat heeft en vanachter in twee « roeren » uitloopt, bestaan in tal van variëteiten. De peuterige Heteroteuthis Dispar, niet groter dan een duim, leeft in de Middellandse Zee op een diepte van 120 tot 200 meter. Wat een verschil met de Architeuthis, die met zijn vangarmen uitgestrekt bij de 20 meter meet, en ook met de Lepidoteuthis, welke een sprookjesachtig licht uitstraalt en zich in de donkere diepten ophoudt.

Deze eeuwig uitgehongerde monsters vallen alles aan wat ze tegenkomen. Maar zelf worden ze ook belaagd door diverse vissen, zwaardvissen, haaien en vooral door de reusachtige potvis, wiens tanden allemaal zo dik zijn als een theepot.

Als ze voor die monsters wegvluchten, gebeurt het wel dat ze uit de golven opspringen, soms verscheidene meters hoog. Volgens de zoölogen is dit een uiting van vreugde. Wat er ook van zij, een pijlinktvis van een 150 kg die op het dek van een schip gewipt komt, kan met gemak een mens doden.

Maar de pijlinktvis uit de diepte, de reusachtige Architeuthis, die door een vijand wordt verrast, krijgt niet altijd kans om te vluchten. Dan ontbrandt er een . bewogen strijd tussen de twee grootste monsters der Schepping, de potvis en de Architeuthis. Maar dit is weer een andere dramatische geschiedenis die we voor het hoofdstuk « Walvissen » bewaren

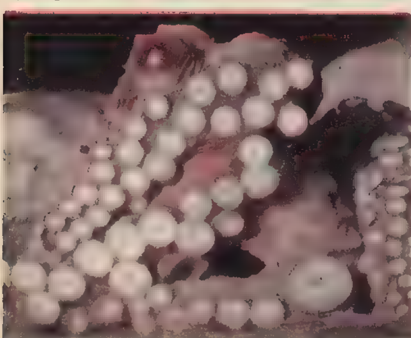
De inktvissen of Koppotigen vormen een groep van de Weekdieren. Koppotig betekent dat de dieren hun poten op de kop hebben, maar feitelijk zitten ze rondom hun mond. Inktvissen zijn evenzeer weekdieren als de oesters en de mosselen. Maar ze wonen niet in schelpen. Ze hebben de volgende kenmerken gemeen : acht vangarmen rondom de mond, twee fraai ontwikkelde ogen, een rasptong (ofte wel radula), een inktbuidel om de aanvallen van een vijand te verijdelen en een soort van straalbuis of trechter om zich voort te bewegen.

GEWONE INKTVIS. - 8 tentakels, zakvormig lichaam, kop loopt in zak over. Leeft op de bodem van de zee of in spleten of holten en loert vanuit zijn hol op prooien. Hij kan van enkele centimeters tot 8 meter meten.

SEPIA. - 8 ronde tentakels rondom de mond, plus 2 grijparmen die hij als serpentines plotseling uitrolt op het ogenblik van de aanval. De kop is gescheiden van het lichaam. Hij heeft nog een spoor van een schaal. Hij leeft en jaagt tussen de algen en wacht meestal roerloos op « wild ». Deze inktvis is 30 cm lang.

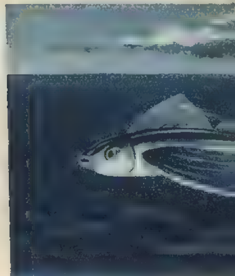
PIJLINKTVIS. - 8 korte vangarmen rondom de mond, plus twee lange, altijd naar voren gestrekt als sprieten. Hij leeft en jaagt in volle zee. Zijn lichaamsgrootte wisselt van 2 cm tot 20 meter of meer.

Zijn oog met de horizontale pupil kijkt bijzonder goedig.

STERKER DAN

750 VOLT, I AMPERE ONDER DE VIN

Als we een buislamp van 40 watt op het electrische orgaan van een sidderaal zouden schakelen, dan konden we die lamp 200 maal achtereen aan- en uitlaten gaan voor deze vis uit het Amazonegebied en het Orinocobekken zijn reusachtige stroomreserve helemaal heeft uitgeput. De energie die bij één enkele schok vrijkomt is voldoende om een mens te doden, en ook een paard.

Paarden als lokaas

In de vorige eeuw namelijk gebruikten de Zuidamerikaanse Indianen paarden en muildieren om op sidderaal te vissen zonder zelf een electrische schok te krijgen.

De inboorlingen dreven de arme viervoeters in het water waar de geduchte batterijvissen lagen te wachten. Ze vielen op de paarden aan en electrocuteerden ze ogenblikkelijk door ze gewoon maar te raken. De eerste rij paarden werd verlamd door de ontlading en viel als een blok neer, zodat de arme dieren verdronken. De volgende trapten heel onschuldig op de lijken van hun voorgangers, maar zakten op hun beurt ineen. Dit afschuwelijke toneel herhaalde zich tot de betrokken sidderalen al hun stroom hadden verbruikt. Dikwijls gebeurde het dat er wel tientallen paarden op geringe diepte lagen. En dan pas, als de inboorlingen wisten dat het gevaar geweken was, besloten ze in te grijpen. Ze doken in het water en richtten met hun harpoe-

DE ELECTRISCHE "INRICHTING" VAN EEN SIDDERROG

De Sidderrog is een rog die ovaal van vorm is. Hij leeft ingegraven in de zeebodem. Hij heeft aan weerskanten van zijn kop een electrisch orgaan, een echte batterij. Het zijn zuilen die uit ongeveer 2.500 electrische plaatjes (dectroplaces) bestaan en een zeshoekig prisma vormen. Een enkele vis bevat ongeveer 1000 prisma's, elk een lucifer hoog en loodrecht op de huid van het dier geplaatst. Dat komt er dus op neer dat een sidderrog 2.500.000 electrische elementjes bezit.

Elk elementje ontwikkelt een heel zwakke stroom, maar daar die elementjes in serie zijn geschakeld, maken ze het totale vermogen niet onaanzienlijk. De « batterijen » zijn elk met één van hun zijden door een zenuw met het zenuwstelsel van de vis verbonden, terwijl de andere zijde de batterij van het element ernaast isoleert.

Als we de rug en de buik van de sidderrog door een stroomkring met galvanometer verbinden, dan constateren we dat er een electrische stroom loopt van de rugzijde (positief) naar de buikzijde (negatief).

De biologen vergelijken het electrische orgaan van de sidderrog of van de sidderaal met een spier die tot een batterij is « ontaard ». De prisma's zijn tenslotte maar veranderde spiervezels. De electrische inrichting van zulke vissen trekt niet samen, maar brengt meer electriciteit voort dan een spier.

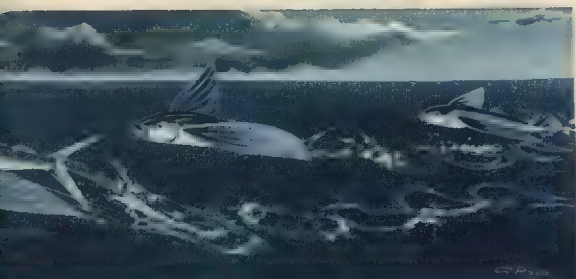
De sidderrog mikt zelf zijn ontladingen af naar de belangrijkheid van zijn vijand die hem aanraakt. Hij kan bijvoorbeeld maar één enkele batterij ontladen of zelfs maar een paar prisma's.

JULES VERNE : DE VLIEGENDE VOGEL

De mens bootst vaak de Natuur na. Er bestaat evenwel een dier dat hij nog nooit heeft kunnen naäpen, behalve in een droom, zoals Jules Verne deed in een van zijn bekendste verhalen : de Vliegende Vis, een werkelijke combinatie van een vliegtuig en een duikboot.

Wordt het dier door een vis achtervolgd, dan zwemt het eerst snel, voortgestuwd door zijn staartvin die als een riem werkt. Het voorstuk van de vis komt het eerst uit het water. De vliegende vis ontvouwt zijn borstvinnen die als vleugels dienst doen. Half uit het water kan hij een snelheid van 40 km per uur halen. Hij is dan zoals de vliegers zeggen in de aanloop voor het starten. Op deze manier legt hij 5 tot 20 m per seconde af, en steeds zijn vaart vergrotend bereikt hij 70 of 80 km per uur. Op dat ogenblik nu spreidt hij zijn bekkenvinnen die de rol van roeren spelen en stijgt hij op tot enkele meters hoogte waar hij dan verder blijft zweven.

Het waargenomen vliegrecord was 13 seconden. De duur van de langste vlucht met telkens terugkaatsen of opspringen is 28 seconden, het langste afgelegde traject 400 meter.

een slachting onder de vissen aan.

Het vlees van die vis is uitstekend eetbaar en wordt door de Indianen bijzonder op prijs gesteld.

De Romeinen kenden al de electrische schokken

De Torpedo of Sidderrog deelt minder gevaarlijke schokken uit. Toch kan zo'n schok genoeg zijn om een mens omver te gooien. De Sidderrog graaft zich in het zand in. Een bader die op geringe diepte loopt, dreigt erop te trappen en een hevige schok te krijgen. Naar het schijnt is dat een goed middel tegen de jicht. De mensen die van jongsaf een te lekker leventje hebben geleid voelen soms een hevige pijn in hun grote teen. Tegen die kwaal bestonden er volgens de Romeinen twee methoden : alle overdaad vier maanden lang vermijden of wel een kuiertje langs de zee te maken in de hoop dat je op een sidderrog zult trappen. Dit was dus een soort van electrische schokbehandeling lang voor de ontdekking van de electriciteit.

De electrische schok wordt door de sidderrog aan de « patiënt » toegediend door 2,5 miljoen electrische elementjes die aan weerskanten van de kop in zeshoekige prisma's op de huid van de rog zitten opgehoopt. De electrische spanning die door één enkel elementje wordt veroorzaakt is tamelijk zwak, maar er komt bij zo'n ontlading van alle elementen bij elkaar zoveel stroom vrij dat deze de vele vissen of schaaldieren die het dier naderen kunnen doden of verdoven.

Als de vin een roer wordt...

Technici en dierkundigen waren 7 februari 1934 in de windtunnel van Springhill (Illinois, V. S.) bijeengekomen om voor het eerst een verschijnsel te bestuderen dat ze tot dusver slechts als terloops hadden gadegeslagen.

Een Vliegende Vis voerde tegen de kunstmatige luchtstroom van de windtunnel in een volmaakte zeilvlucht uit, terwijl een ultrasnelle kamera al zijn bewegingen tot in de kleinste bijzonderheden vastlegde.

De Vliegende Vis in de tropen duikt tegen het vallen van de avond uit de golven op en slaat zijn vleugels uit. Deze vogel lijkt op een sardine met brede borstvinnen die de vorm van vleugels hebben en kan een ééndekker of een tweedekker zijn, net als een vliegtuig. Maar anders dan met vliegtuigen het geval is, vliegt een vogel ééndekker beter en veel behendiger.

De in de windtunnel gedane waarnemingen wezen echter uit dat de Vliegende Vis niet werkelijk vliegt, maar zweeft.

Wordt hij door een zwaardvis of een andere snelle vis achtervolgd, dan zal de vliegende vis eerst vluchten, zoals om het even welke andere vis. Maar ineens zal hij zich naar de oppervlakte oprichten, met het voorstuk van zijn lichaam uit het water. Het dier ontvouwt dan zijn « vleugels » (borstvinnen), spreidt zijn bekkenvinnen, die als roeren dienst doen en start tenslotte. Hij vliegt eventjes op en zweeft verder. De vliegende vis kan neerduiken of gewoon terugkaatsen en dan weer opstijgen. Zo ontkomt hij aan zijn vijanden door boven de golven uit te springen.

Een bom gebaard

De sprong van pijlinktvissen uit het water vertoont meer overeenkomst met de beweging van een raket dan met zweefvliegen. De pijlinktvis is, vergeleken met de vliegende vogel, een raket met een vin. De afgeplatte vorm van een rog daarentegen stelt dit dier in staat tot een stel nogal verbluffende luchtsprongen. De Pijlstaartrog maakt soms van de gelegenheid gebruik om een kleintje ter wereld te brengen.

Het jonge dier wordt door zijn moeder uitgeworpen, in tweeën gevouwen als de best gedrilde parachutist. Voor de jonggeborene het wateroppervlak heeft bereikt, heeft hij zijn borstvinnen al gebruikt en een uitstekende zweefvlucht uitgevoerd.

« Tegenwoordig zijn er toch geen kinderen meer ! », zal Oma Pijlstaartrog zuchten.

Slapend gevangen

Een stuk of honderd pingpongballetjes liggen in de tropenzon te stoven op het strand. De vorige dag was een als een tractor zo log monster, onbeholpen op zijn vier lompe poten sjokkend, ze komen leggen in de maneschijn. Daarna was hij waggelend naar zee weergekeerd. Toen de kolos weer in het water lag, was hij beginnen te zwemmen met de vaardigheid van een zwemkampioen en probeerde hij zich zo vlug als hij kon in de onmetelijke oceaan onder te dompelen.

Misschien komt een iguaan of reuzenhagedis die zachte, lekkere eitjes wel verschalken. Maar er liggen er gelukkig nog genoeg. Enkele ervan ontsnappen altijd wel aan de roofdieren en weldra zullen er heel kleine zwarte schildpadjes uitkomen.

Bij hun geboorte al hebben ze maar één ding in hun kop : zo gauw mogelijk naar zee, zo vlug als hun pootjes hen kunnen dragen. Maar gieren en zeevogels cirkelen belust over ze heen voor ze zich op hen laten neerplonzen om ze te verscheuren. Geen nood, enkele kleintjes bereiken toch de zee en springen er in of ze er altijd in gewoond hebben. Eindelijk de grote waterplas ! Eindelijk veilig !

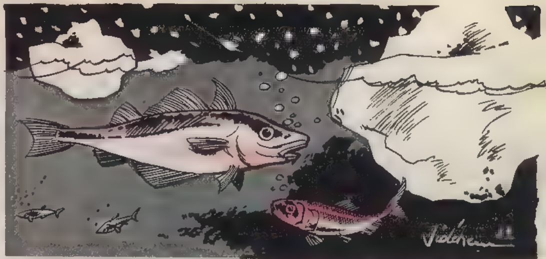
In West-Afrika vangen de inboorlingen de reuzenschildpadden als ze slapen. Dat is de enige manier om die dieren de baas te worden, want hun snijdende bek is in staat om zelfs keien te verbrijzelen. De jagers gaan schrijlings op de schildpadden zitten en kantelen ze met een snelle heupbeweging zodat ze met hun buik in de lucht komen te liggen. Ze proberen hen nu in deze stand te houden tot ze hen op het strand gesleept hebben en daar maken ze ze tenslotte af.

DE GROTE ZEEREIZIGERS

Voorbij het prikkeldraad en de Duitse schildwachten die de toegang tot het strand versperden wachtte de vissers een verbluffend schouwspel : duizenden haringen huppelden op het strand. De zee zelf was niets dan één oneindig gekrioel en de golven spoelden honderden visjes aan.

De oorlog had de vissersboten belet in zee te gaan en daardoor konden de haringen zich in drommen voortplanten.

Toen echter de zomer 1942 aanbrak, verdwenen deze dieren als bij toverslag. Maar noch de vissers, noch de dierkundigen verbaasden zich daarover. Ze wisten immers al heel lang dat de haring, zoals vele andere vissen, in zee grote afstanden aflegt. Maar wat beweegt hen tot het ondernemen van zulke tochten ?

De kabeljauw verkiest, net als de haring, koud water (maximum 9 °). Hierboven : Kabeljauw uit de buurt van Newfoundland en zijn lievelingsvoedsel : schelp- en schaaldieren, en pijlinktvissen. De haring volgt ook het koude water.

Als zout de vissen leidt

De oceanen ondergaan net als het vasteland de invloed van de jaargetijden. In het voorjaar raken ze met plankton overdekt, de temperatuur stijgt. Overigens heeft de Franse geleerde Le Danois een merkwaardig verschijnsel ontdekt — dat van het transgressieve water — dat tegenwoordig een verklaring geeft voor de meeste grote trekbewegingen van de vissen. Als de zomer in aantocht is, heeft het lauwe water in de tropen de neiging naar het noorden te stromen, waardoor de temperatuur van de zee stijgt en het zoutgehalte (de hoeveelheid zout per liter) toeneemt.

Deze ingrijpende veranderingen laten de vissen niet onverschillig. Tal van soorten ontvluchten het lauwe water, andere het koude. De zeebevolking is gedurig in beweging en voert reusachtige trektochten uit van noord naar zuid en omgekeerd.

De haring, die schijnreiziger

De haring vormt echter een uitzondering. Eeuwenlang dacht iedereen dat hij bij het invallen van de herfst naar het zuiden afzakt, van Noorwegen tot voor de Loiremonding en dan in de lente weer naar het noorden, zodat hij enorme afstanden aflegt.

Maar in werkelijkheid gaat het niet precies zo.

Le Danois heeft de beweging gevolgd van sommige soorten, die gemakkelijk te herkennen zijn aan het aantal wervels. Een uitgebreide school vissen in beweging is veel gemakkelijker op te sporen dan één enkele individu onder miljarden andere.

En zo kwam Le Danois erachter dat de haring zich niet ver verplaatst.

Maar waar gaat hij dan wel heen ? De theorie van het transgressieve water leverde de sleutel tot dit mysterie.

De haring verdraagt geen hogere temperatuur dan 14 °. Ook is hij niet gesteld op een verhoging van het zoutgehalte van het water. Maar dit verschijnsel treedt juist op in het lauwe tropische water dat met het zomerseizoen naar het noorden stroomt. Het front van 14 ° drijft dus stelselmatig als een reusachtige straatveger de haring terug .Maar in plaats van zich duizenden kilometers van het zuiden naar het noorden te laten drijven, hebben de haringen het probleem op de minst vermoeiende manier opgelost. Ze duiken doodgewoon onder in de diepste zeegebieden, maar dicht onder de kust. Zo zien we achtereenvolgens de haring verdwijnen uit Bretagne, het Kanaal, de Noordzee en de buurt van Schotland en zo voort tot Noorwegen toe.

De mens, de kabeljauw en de pijlinktvis

De kabeljauw is net zo min als de haring op lauw water gesteld. In de Noordzee vlucht hij voor 7 ° en hoger. In de Atlantische Oceaan verdraagt hij 9 ° in de poolwateren 4 °. Het is dus bij uitstek een koudwatervis. Daarom leeft hij meestal ver onder de oppervlakte. Hij komt enkel boven om kuit te schieten en die kuit drijft dan rond, heel typisch, als oranje bolletjes.

De kabeljauw eet weekdieren, met name jonge pijlinktvisjes. In het noorden van de Atlantische Oceaan wordt kabeljauw gevist. Daar waar pijlinktvissen voorkomen is er kans kabeljauw te vangen. Hij blijft op de zeebodem, maar maakt onverwachts uitstapjes naar de oppervlakte om die inktvisjes te vangen.

Maar dan moet het zacht weer zijn. Een warme zomer lokt weliswaar de inktvissen aan, maar verjaagt de kabeljauw weer naar de diepte van de oceaan.

Een koude zomer is al evenmin gunstig, want dan slaan de inktvissen op de vlucht. En als de kabeljauw van zijn lievelingsvoedsel wordt verstoken, heeft hij al evenmin reden om aan de oppervlakte te komen. Dan blijft hij onbereikbaar op de bodem.

Alleen een lauwe temperatuur (voor de Noordzee, wel te verstaan !), belooft een vruchtbare vangst. Als het water in de buurt van 4 ° is, willen de inktvissen wel blijven en zijn de kabeljauwen te vinden voor een snoepreisje naar boven. Dat is het moment waarop de vissers loeren om ze te vangen.

Aan gene zijde van de hittebarrière

Anders dan de haringen zijn sardines en makreel bang voor de kou. Maar deze dieren zijn in staat duizenden kilometers verder te trekken. Ze volgen het warmwaterfront en reizen ermee naar het noorden, van Spanje naar Ierland.

De witte tonijn zwemt ook in water van 14 °, nooit in kouder. De mannetjes en wijfjes komen ten zuiden van Madeira bijeen, op 100 meter diepte, en verspreiden zich dan in noordelijke richting. Tegen eind augustus zwemmen ze ter hoogte van Ierland.

De rode tonijn legt in diezelfde tijd een nog ingewikkelder weg af.

Hij blaast eerst verzamelen bij de Azoren en op diverse plaatsen in de Middellandse Zee, waarheen hij door de temperatuur en het zoutgehalte gelokt is om eieren te leggen. En daarna, van juli tot october, begint de rode tonijn zich te verspreiden, overdekt hij de hele Middellandse Zee, overstroomt hij de Zwarte Zee en verplaatst hij zich van de Azoren tot aan de Noordelijke IJszee.

Van november tot februari zakt de tonijn onder invloed van de koude weer naar het zuiden af, tegelijk met het warme water.

In maart en april verspreiden ze zich opnieuw, maar minder ver dan in de zomer.

Aan gene zijde van de « natte hittebarrière » (14 °) vinden we de tonijn, de sardine en de makreel. Zij vluchten als het water onder 14 ° daalt.

- 11 -

BELANGRIJK

Als je dit micro-boekje wilt maken, moet je eerst de middelste bladzijden uit dit nummer halen. Deze vier bladzijden moet je zorgvuldig bewaren omdat ze een onderdeel vormen van het MACRO-VERHAAL. Vervolgens maak je de bladzijden van het MICRO-BOEKJE los. Houd je precies aan de aanwijzingen en sla, als je het boekje gevouwen hebt, een nietje in het midden. Daarna moet je de bladzijden met een mes of een schaar opensnijden.

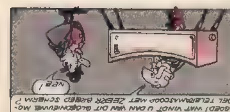
Bewaar dit boekje zorgvuldig. Er zullen er nog meer komen en na verloop van tijd heb je dan een prachtige micro-bibliotheek.

Volgende week :

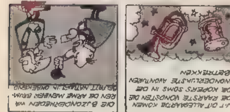
D E K O L O N E L V A N P I C K E N I C K

door Alfred Gerard

- 8 -

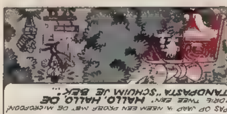

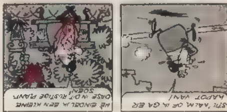

- 5 -

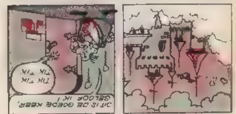

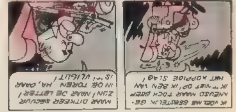

- 32 -

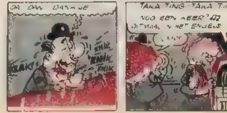

- 9 -

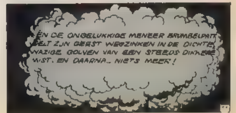

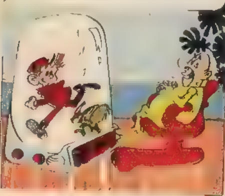
- 4 -

- 33 -

DUPUIS

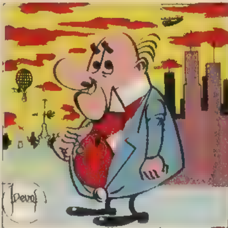
BRUSSEL DEN HAAG
PARIJS MONTREAL

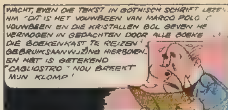
DE MAN VAN DE EEUW

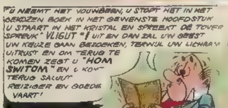
MICRO-BIBLIOTHEEK ROBBEDOES

DE MAN VAN DE EEUW

een "MYSTERN"

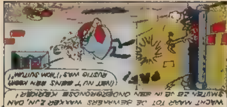
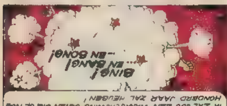
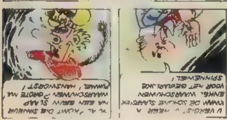
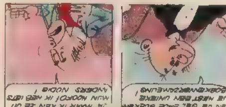
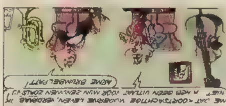
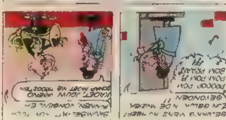

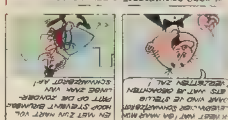
- 12 -

MAAK HIER DE TWEEDE VOUW

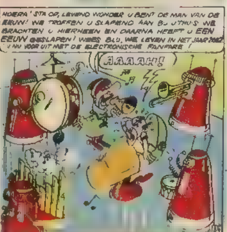
NAAR BINNEN

HIER VOUWEN

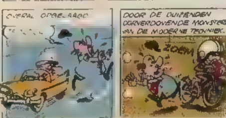
DIT IS DE EERSTE VOUW DIE JE MOET MAKEN OM HET MICRO-BOEKJE ...

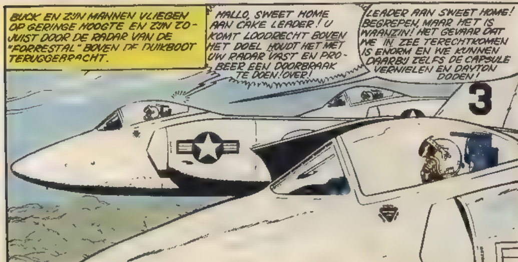

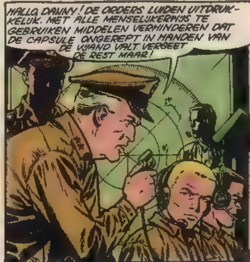

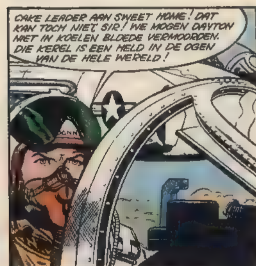

BUCK DANNY OPERATIE "MERCURY"

Een vijandelijke onderzeeër heeft zich meester gemaakt van Dayton. Het eskader van Buck Danny is echter in de buurt...

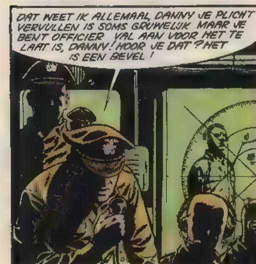

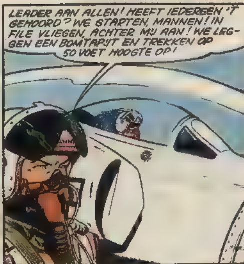

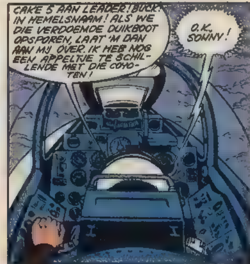

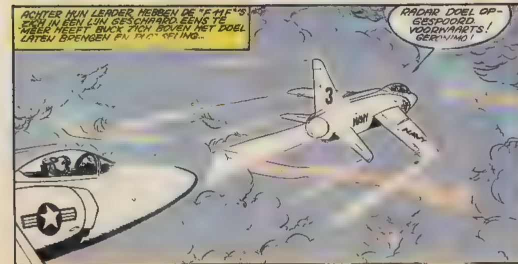

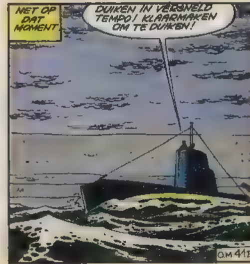

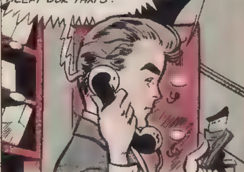
Wordt vervolgd

EEN LEEG PAKJE "GITANES" SIGARETTEN DE SIGARETTEN VAN MORRE! STEL JE VOOR BEKEN MAAR RONDUIT DAT U ZIJN KAMER NIET MEER HEBT SCHOONGEHOUDEN SINDS HIJ WEG IS!
EH...

MORRE HAD DE HEBBELIJKHEID ALLERLEI DINGEN OP ZIJN PAKJES SIGARETTEN TE NOTEREN. DE INBREKERS IN ZIJN KAMER ZULLEN ZEKER NIET HIEROP HEBBEN GELET MISSCHIEN KAN IK ER WIJZER VAN WORDEN.

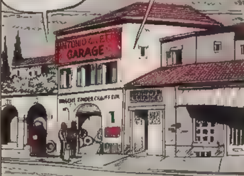

ZO! ZO! DACHT IK 'T NIET? DAAR STAAT EEN NUMMER GENOTEERD 90.06.12? 'T LIJKT WEL ZO... JA WEL, HET LIJKT OP EEN TELEFOONNUMMER. HUM, DAT ZULLEN WE DIRECT NAGAAN. WAAR IS DE TELEFOON?
?!!?
BENEDEN!
90.06.12

PRONTO! PRONTO! DE INFORMATIEDIENST? IK HEB HIER EEN NUMMER, SIGNORA, MAAR IK WEET NIET VAN WELKE ABONNÉ DAT IS HET IS 90 06 18. KUNT U ME NAAM EN ADRES OPGEVEN?
CAMERE

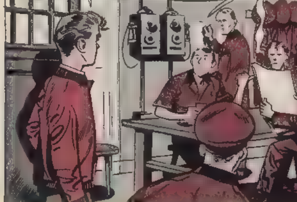

90.06.12? EEN OGENBLIKJE! DAT IS HET NUMMER VAN SIGNOR GILETTI.. OF LIEVER VAN ZIJN GARAGE. SIGNOR GILETTI HEEFT OP DE VIA POLOLO 25 EEN VERHUURINRICHTING VOOR AUTO'S ZONDER CHAUFFEUR EN HIJ HEEFT OOK TAXI'S.
PRACHTIG!

DIT SPOOR BRENGT ME WAARSCHIJNLIJK NERGENS HEEN, MAAR WIE WEET? ER IS MISSCHIEN EEN VERBAND TUSSEN DIE AUTOVERHUURINRICHTING EN MORRES VERDWIJNING.
ZEG, CHEF, MAG IK KAMER 6 BETREKKEN?
ON... ONMOGELIJK, SIGNOR!

NU, ZIE DAN DAT U ME DIE ERNAAST KUNT GEVEN. EH.. HUM, LAAT DE SLEUTEL MAAR OP DE TUSSENDEUR ZITTEN!
DAT IS BEST, SIGNOR!

EEN HALF UUR LATER...
IK WOU SIGNOR GILETTI SPREKEN
KIJKT U MAAR IN HET KANTOOR, IN DE WERKPLAATS BIJ DE CHAUFFEURSWACHTKAMER
GARAGE

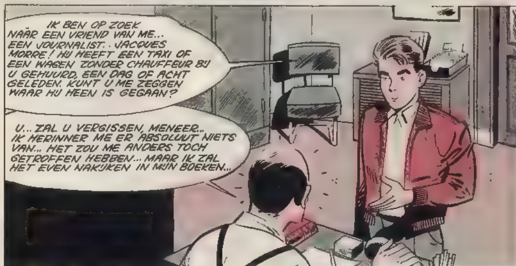

SIGNOR GILETTI?
ACHTERAAN! WACHT U EVEN. HIJ IS AAN 'T TELEFONEREN HIJ WERD MET SPOED AAN DE TELEFOON GEROEPEN
DIRETTORE

EN EVEN LATER..
MENEER?
VREEMD, HET IS MAAR EEN INDRUK, MAAR IK ZOU ZWEREN DAT HET TELEFOONTJE OVER MIJ GING. DIE VENT IS TROUWENS NIETS OP ZIJN GEMAK...
EDDY PAAPE

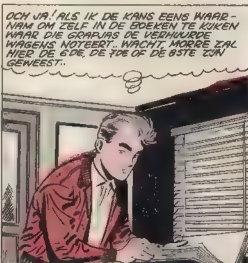
ZWARTE HAND!..

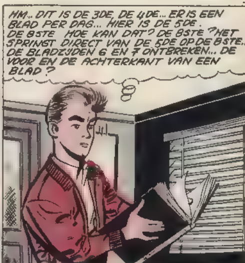
Flip Flink is op zoek naar Morre, die door de Maffia is ontvoerd. De hotelkamer van de vermiste is grondig doorzocht, maar...

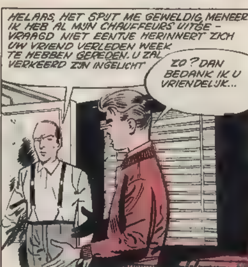

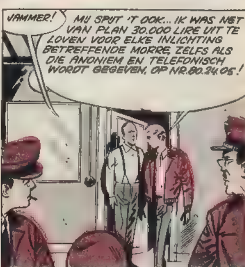

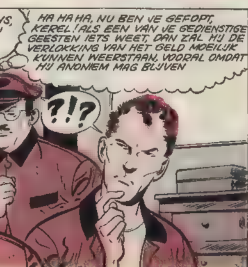

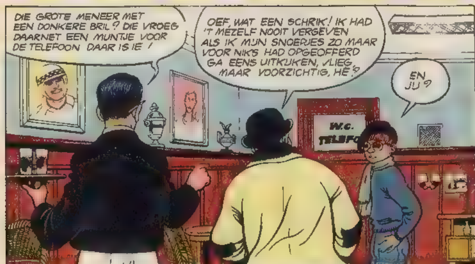

Wordt vervolgd

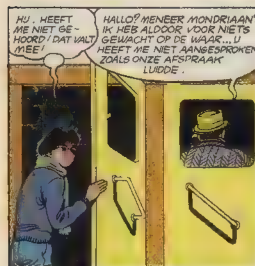
DE SCHARLAKEN

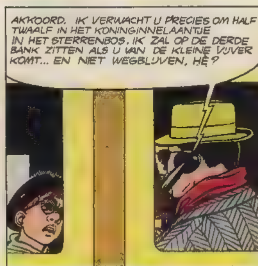

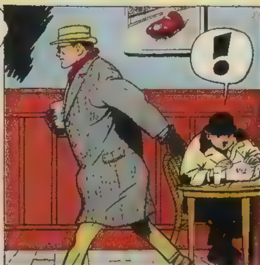
WOLVEN

De Beverpatrouille

A. en M. Tacq

Tapir en Vleugel, die aan een spionnenspel deelnemen, schaduwen, zonder het te weten, de verkeerde man...

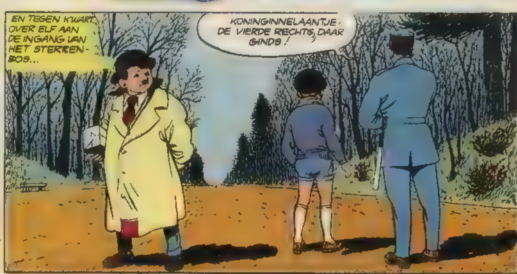

Wordt vervolgd

ACHTUNG, ACHTUNG!!

IN HET " 1000 " DUEL IS OPEL TE SCHUCHTER

Achtung ! Achtung ! Frans-Britse troepen vallen Duitse grond aan ! Het 1000-commando nadert met geduchte wapens. De slag om de democratische kilometer gaat beginnen. Zijn de Duitse constructeurs paraat ? Starter laat hier hun linies de revue passeren...

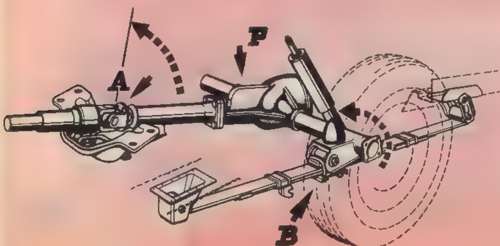
De meester, de leerling en de kaper op de kust

Is dit een fabeltje ? Ja, een fabel geschreven door een moderne fabeldichter die ingenieur is. Voor de oorlog leerden de Duitsers ons hoe een moderne « volks »-wagen moest wezen. Hun voorbeelden waren de Volkswagen en de DKW met voorwielaandrijving... Maar in de donkere jaren putte de Franse Renault lering uit de lessen van de meester en toen het weer vrede werd zag de legendarische 4 pk het levenslicht. Het idee van een populaire wagen die anders was dan de andere won veld. De 4 pk evolueerde, werd Dauphine, daarna Dauphine sportmodel en veranderde tenslotte in de functionele R 8.

Neef Simca deed er ook zijn voordeel mee en kwam op de proppen met de uitstekende « 1000 ». Citroën ontdekte een leemte in zijn eigen reeks : zijn vooruitstrevendheid blijkt het sterkste boven en onder aan de ladder (2 pk en Ami, ID en DS). Daarom werkt hij op het ogenblik aan een revolutionaire « 1000 » klasse. Kortom, het Franse commando is goed bewapend ! Maar nu is er nog een derde kaper op de kust... Die verwenste John Bull keek heel flegmatiek de kat uit de boom. Jaren lang, want het vermaarde « wait and see » doet over het Kanaal nog altijd opgeld. En ineens ontplofte de Engelse bom, die door Alec Issigonis ontstoken was. De BMC 850, gesteund door zijn 1000 versie, Cooper, deed iedereen verbluft staan. En daar Issigonis bij het ontwerpen nog meer smaak in kreeg, smeedde hij nog een nieuw wapen en lanceerde hij de revolutionaire Morris 1100. Daar de concurrerende groep van Roots zich niet door BMC wilde laten overvleugelen, verliet hij ook de waardig platgetreden paden en legde de laatste hand aan zijn Hillman 1000 met motor achterin. We moeten toegeven dat de Duitsers reden tot ongerustheid krijgen. Nu de Frans-Britse Armada vrij baan gekregen heeft door de Euromarkt, dreigt ze de Rijnvlakte te overstromen en geen Volkswagen 1200 kan haar tegenhouden.

Op het « 1000 »-front twee sterke vestingen

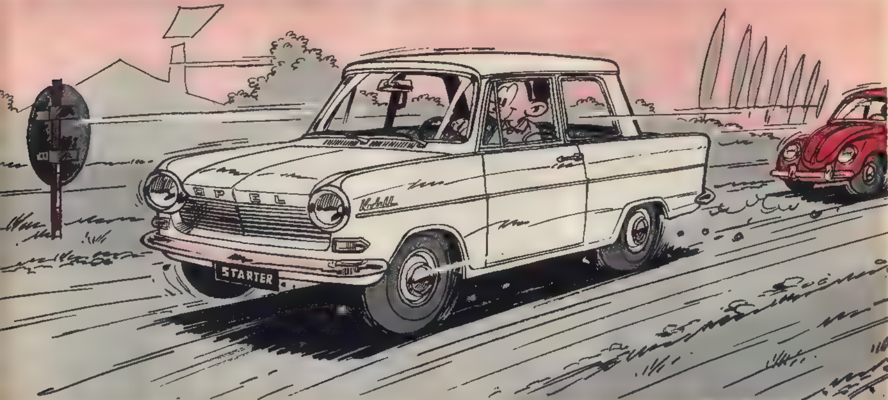
Hoe zal de Duitse auto het dreigende gevaar afweren ? Twee generaals moeten voor de verdediging zorgen : Opel en Ford Taunus. Opel gaat het eerste tot de aanval over, maar hij is wel erg schuchter in zijn optreden. De nieuwe 1000, « Kadett » gedoopt, is werkelijk uiterst conventioneel met zijn motor voorin en zijn aandrijving achter. De stijve achterbrug op bladveren is ondanks een listige vondst inzake de geleiding verre van geniaal. Ford Taunus daarentegen blijkt veel doorstastender : hij doet een beroep op een originele constructie die in staat is de buitenlandse tegenstanders te beconcurreren. Voorwielaandrijving, 4-cylinder in lijn, 1183 cc, gewicht 850 kg. Binnenkort zullen we deze wagen eens nader bekijken.

Profieldoorkijk

Een listige vondst wat betreft de achterbrug. De stijve achteras « A » wentelt om de transmissie-as met kruiskoppeling « K ». Zij is niet op de veer vastgeklonken, maar kan integendeel op het hechtstuk « H » bewegen.

993 CM³ ★ 47 PK, SAE BIJ 5.200 T./M. ★ 4 VERSNELLINGEN ★ 120 KM./U.

DE NIEUWE " OPEL " KADETT

Opel Kadett : weinig fantasie

Als je net proefgereden hebt met een Morris 1100 en je daarna de nieuwe Opel Kadett bestudeert, dan moet het je van het hart : deze Kadett getuigt van een volslagen gebrek aan fantasie. Zowel op het gebied van mechanisme als op het stuk van carrosserie bewandelt deze Duitse wagen heel voorzichtig platgetreden paden. Met zijn lengte van 3,92 m is hij 19 cm langer dan de Morris 1100, maar hij schijnt veel kleiner. Het geijkte profiel met lange motorkap en uitspringende koffer perst op een ongelukkige manier de passagiersruimte samen. Het geheel doet onbeholpen en log aan, ondanks de betrekkelijk zuivere lijn. Het mechanisme is oerklassiek : 4 cylinders-in-lijn, motor vooraan en aangedreven wielen achter. We vinden dus ook weer de hinderlijke transmissieas terug die de vloer in beslag neemt en elke poging tot sterke verlaging van het model bij een kleinere wagen verijdelt. Twee punten zijn echter interessant : de tandheugelstuurinrichting en de geheel gelijkgeschakelde 4-versnellingsbak die bediend wordt door middel van een handel rechtstreeks aan de vloer. De stijve as is niet aan de bladveren vastgebout, maar « rolt » er bovenop en wordt geleid door een geleding van de transmissieas. Deze bescheiden verbetering schijnt de adhesie van de aangedreven wielen iets ten goede te komen... Dit alles stemt volstrekt niet geestdriftig, maar er rest de Opel Kadett nog één kansje : de kwaliteit van het materiaal. Alleen een kilometerslange ervaring zal uitwijzen of Opel die kans ook heeft aangegrepen...

Technische kenmerken

TYPE : Gesloten model 4 zitplaatsen, 2-deurs.

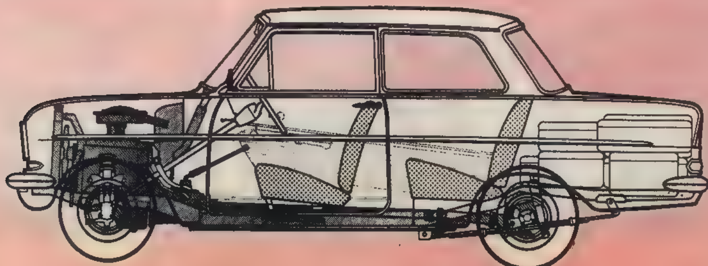
MOTOR : 4 cylinders in lijn met waterkoeling. Cylinderinhoud : 993 cc. Compressieverhouding : 7,8. Vermogen : 47 pk SAE bij 5.200 toeren per minuut.

OVERBRENGING : Klassieke embrayage. Gesynchroniseerde 4-versnellingsbak. Handel rechtstreeks aan de vloer. Transmissieas met kruiskoppeling. Stijve achteras.

OPHANGING : Voor : onafhankelijk geveerde wielen. Dwarsarmen, onderste armen werken op een dwarse bladveer. Telescoopschokbrekers. Achterbrug scharniert op bladveren.

ONDERSTEL : Zelfdragende carrosserie. Tandheugelstuurinrichting. Trommelremmen.

Starter.

DE SPANNENDE VERHALEN VAN OOM WIM

EEN FABEL

... EN HONDERDEN SICILIANEN, NAZATEN EN WETTIGE ERFGENAMEN VAN RANJAKA I KONING VAN MADAGASCAR, EINDELIJK IN HET BEZIT TREDEN VAN HUN FABELACHTIGE NALATENSCHAP?...

HET IS GEEN DENKBEELDIGE ERFENIS. ZE BESTAAT WEL DEGELIJK. ZE IS EEN EEUW GELEDEN BIJ EEN ENGELSE BANK GEDEPONEERD EN BELOOPT MEER DAN 15 MILJARD B. FR.(1)! WIE WAS DIE WONDERBAARLIJKE STAMVADER DIE DAT KOLOSSALE FORTUIN VERGAARDE?

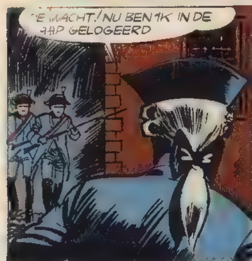

ACHTIGE ERFENIS

Vervolg

DE SPANNENDE VERHALEN VAN OOM WIM

EEN FABEL

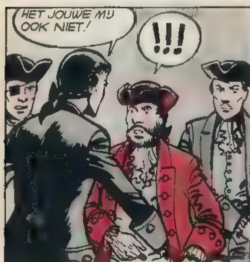

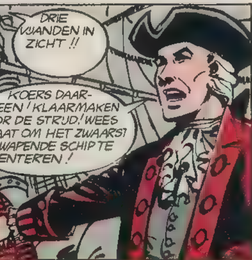

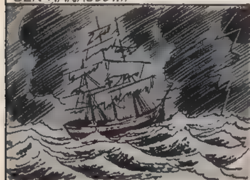

ACHTIGE ERFENIS

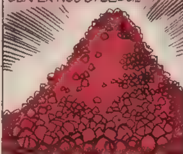

BEELDEN UIT DE WERELD-GESCHIEDENIS

DOOR SIRIUS

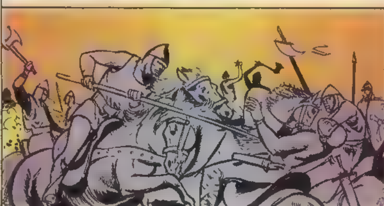
TIMOER IN

De Engelse en Normandische legers staan

EN DE DOLLE GOOCHELAAR ZET ZIJN STORMAANVAL VOORT, DRINGT IN DE ENGELSE GELEDEREN, WAAR HIJ ONMIDDELLIJK WORDT NEERGEVELD. DE SCHORRE KRETEN VAN DE OLIFANTEN VERSCHEUREN DE LUCHT. DE GROND DREUNT ONDER DE SCHOK VAN DE DUIZENDEN HOEVEN. EN NU BEGINT HET ZWARE WERK VAN DE SMEDEN DES DOODS

ONVERPOOSD SLAAN DE LOGGE MOORDWERKTUIGEN TOE. IJZER BEUKT TEGEN IJZER, HET ZWAARD BOTST TEGEN HET SCHILD. OVERDEKT MET BLOED, ZWEET EN STOF TE MIDDEN VAN UITDAGENDE KRETEN EN DOODSGEROCHEL.

VAN TIJD TOT TIJD BEWIJST EEN OPKLARING IN DE WOLKEN DAT DE ZON HOGER AAN DE HEMEL KLIMT... TIEN UUR, ELF UUR, TWAALF UUR. DE AANVALLEN VAN DE ZWAAR GEPANTSERDE RUITERS LOPEN TE PLETTER OP DE DICHTE DROMMEN DER ENGELSEN.

IN ORDE, HEER WILLEM... DE ENGELSEN LOPEN IN DE VAL. ZE GEVEN HUN STELLINGEN OP EN VERVOLGEN ONZE MENSEN...

LAAT ZE NOG WAT DICHTER NADEREN. DAN... KOMEN ZE ALS IN EEN TANG TE ZITTEN!

EN ONVERHOEDS MAAKT DE NORMANDISCHE RUITERIJ, DIE DEED OF ZE VERSLAGEN WAS, RECHTSOMKEERT. ALS HOUTHAKKERS HAKKEN DE FRANSE RIDDERS HUN BLOEDIGE WEG DOOR DE ENGELSE LEGERSCHAREN...

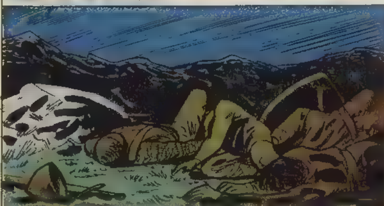
HEER WILLEM BEVEELT: SCHIET UW PIJLEN HOOG AF ZODAT ZE ACHTER DE SCHILDEN HUN DOEL TREFFEN.

ZIJN BEIDE BROEDERS GYRTH EN LEOFWIN ZIJN DOOD. NU WORDT KONING HAROLD OP ZIJN BEURT DOOR EEN PIJL IN ZIJN RECHTEROOG GETROFFEN EN VALT ONDER DE ZWAARDSLAGEN VAN EEN RIDDER.

DE ANGELSAKSERS WIJKEN TERUG, EERST VOETJE VOOR VOETJE, DAN VLUGGER. DE WEINIGE OVERLEVENDEN PROBEREN IN DE BARMHARTIGE DUISTERNIS TE ONTKOMEN. ER KLINKT OVER HET WIJDE SLAGVELD NIETS ANDERS DAN HET GEHUIL VAN DE WIND EN HET GEKERM VAN DE GEWONDEN.

DE EED VAN HASTINGS

genover elkaar. De strijd gaat losbranden.

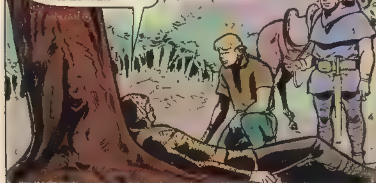

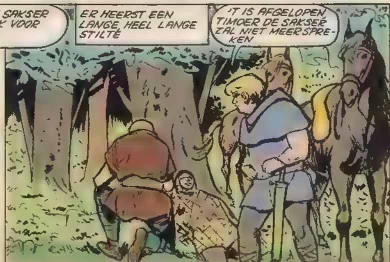

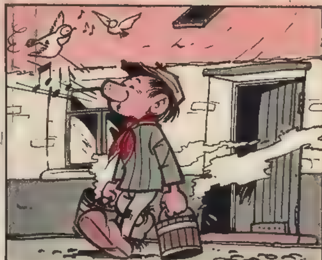
Wordt vervolgd

HET KRUID DER

Een koe, die gehypnotiseerd is door sjeik Mahmoed-Ibn-Sjasjmoesj, gedraagt zich als een vogeltje. De hond vindt het niks leuk...

GRAMSCHAP

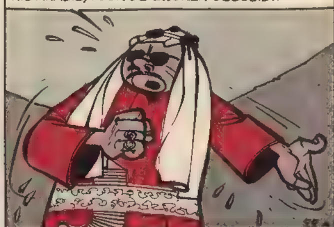
DOOR DUBAR

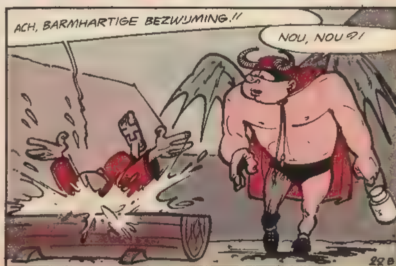

Wordt vervolgd

* GEEST (ARABISCH)

DE ZAKENKNOBBEL

Vogels zonder hersenen

Alles in de natuur schijnt geordend, wonderbaarlijk ontworpen en in evenwicht gebracht. En dat blijft ook zo, zolang de mens niet ingrijpt in de aangelegenheden van het leven in het wild. Daar heb je bijvoorbeeld de hermelijn : deze is roodbruin in de zomer en wordt wit in de winter. Maar meestal treedt die lichte gekleurde beharing op als er nog geen sneeuw ligt. Dan loopt het diertje tussen de donkere blaren waar de grond mee bezaaid ligt des te sterker in het oog en wordt het juist verraden door hetgeen tot bescherming had moeten dienen. Als de lente weer in het land is, blijft de laatste sneeuw soms nog liggen, maar de hermelijn is alweer roodbruin geworden ! Dit alles gebeurde echter niet in de tijd toen de jaargetijden nog niet werden tegengewerkt door de mens. Alleen al door het feit bijvoorbeeld dat de mens uitgestrekte gebieden met bossen heeft geplant of daartegenover andere landschappen heeft ontbost, heeft hij het klimaat in hele streken radicaal gewijzigd. De sinds onheuglijke tijden bestaande wisseling van de beharing bij de dieren is regelmatig en kan zich niet aanpassen aan de grillen van de jaargetijden in onze moderne wereld.

Evenzo is het op het gebied van het instinct. Zodra de mens storend in werkt op de onveranderlijke kringloop van het leven der dieren, schijnt alles ongerijmd. Ofschoon er dan nog sommige dieren zijn, zoals de apen en vooral de ratten, die zich snel aanpassen aan toestanden die het minst met hun gewoonten stroken : een chimpansé (hoewel dit een uitzonderingsgeval is), die in een kooi werd gestopt met vier bamboerietjes, wist ze in elkaar te schuiven om daarmee een vrucht die buiten zijn kooi lag, ver uit zijn bereik, naar zich toe te kunnen harken !

Maar vogels schijnen in de meeste gevallen onbekwaam om een oplossing te vinden voor alle problemen die buiten de gewone gang van hun leven vallen : paartijd, het bouwen van een nest, het leggen en broeden, het zorgen voor hun kroost.

Laat ik dit nader verklaren : neem bijvoorbeeld het geval van een soort bastaardnachtegaal, die gewoon is vier eieren te leggen in zijn nest ergens in een heg. Laten we zeggen dat die eitjes groenachtig zijn.

Maar vervang je de eieren van de bastaardnachtegaal door vier vreemde eieren, rode bijvoorbeeld, dan zal de vogel ze op dezelfde manier bebroeden, met evenveel zorg. Dit is op zichzelf al verrassend. De sleur gaat dus al zover bij deze vogel dat hij niet eens kan onderscheiden hoe hetgeen hem feitelijk het dierbaarst is, er uitziet en welke kleur het heeft. En vreemder nog, als de bastaardnachtegaal nog een vijfde ei legt, een bloedeigen ei, naast de eieren die maar indringers zijn, dan haast het diertje zich om het overboord te gooien en bewaart het enkel het « vreemde » legsel ! De nachtegaal verkeert namelijk in de waan de rode eieren te hebben gelegd en verwijdert het laatste ei, haar eigen ei, dat echter anders is dan de meerderheid...

De bastaardnachtegaal broedt trouwens geregeld het ei van de koekoek uit, want deze laatste weet dat het veilig is bij de pleegmoeder.

Bij sommige grote vogels broeden de wijfjes soms flesjes die ongeveer zo groot zijn als hun eieren !

Daarentegen moeten we erkennen dat een Amerikaans zangvogeltje wel van pienterheid blijk geeft. Als het namelijk ziet dat zijn nest in beslag wordt genomen door een groot koekoeksei (die schelm laat anderen de zorg voor zijn nageslacht over), dan bouwt het een tweede nestje boven op het eerste en daarmee tegelijk bovenop het ei van de « klaploper ». De meeuw is minder gewiekst en het volgende feit bewijst hoezeer het ingrijpen van de mens de natuurlijke lotsbestemming van de dieren kan tegenwerken.

De meeuw, die een veel roofzuchtiger vogel is dan hij wel lijkt, doet zich te goed aan de eieren van pinguins en andere zwemvogels van hetzelfde slag, die als nest meestal maar een gewone kuil hebben, waarin de eieren volkomen onbeschut liggen. Een vogelkenner nam een meeuweëi uit het nest en legde het in een nest van een vetgans. En wat denk je dat de meeuwen toen deden ? Ze verorberden het ei van hun eigen soort tegelijk met dat van hun gewone slachtoffers !

ANDERLECHT

ambassadeur van de Belgische voetbal

Ongeacht het uiteindelijke resultaat dat Anderlecht dit seizoen in de Europabeker zal behalen, hebben de paars-witten een nieuw tijdperk ingeluid voor de Belgische voetbalsport door in de eerste ronde van de Europabeker het trotse Real Madrid te verslaan.

Deze geweldige prestatie is niet alleen belangrijk voor de Anderlechtse club. De gehele Belgische voetbal profiteert er van mee.

Het publiek wist dit trouwens maar al te goed. De 70.000 toeschouwers in het Heyzelstadion, de vele honderdduizenden televisiekijkers, beschouwden de overwinning van Anderlecht op de eerste plaats als een nationale triomf. Jullie weten hoe de overwinning behaald is. Zij was te danken aan de voet en de bliksemsnelle reacties van Jurion natuurlijk, maar ook aan de strijdlust, het enthousiasme, de vastberadenheid van de rest van de ploeg.

En zo heeft de Anderlechtse Sportclub zich door dit succes, het eerste dat het ooit behaald heeft in de strijd om de Europabeker (in 1956 werd het team in de eerste ronde uitgeschakeld door Voros Lobogo, in 1957 door Manchester en in 1960 door Glasgow) geklasseerd bij de « groten » van de Europese voetbal.

Dit is niet aan een toevallige samenloop van omstandigheden te danken. Dat de Brusselse club voortaan tot de Europese elite gerekend kan worden, komt door zijn uitstekende organisatie en zijn tegelijkertijd stoutmoedige en wijze politiek. Anderlecht legt zich, onder leiding van trainer Sinibaldi, toe op een gemeenschappelijk en opbouwend voetbal en zijn spelers, waarvan er enkele nog zeer jong zijn, geven blijk van een prachtig geestelijk evenwicht.

SC Anderlecht dat de afgelopen zeventien jaar negen keer landskampioen is geweest, zal een uitstekende ambassadeur zijn voor België.

OPERATIE ASTRATOM...

De 17 spelers van Anderlecht

Pierre Sinibaldi, de voortreffelijke trainer van Anderlecht, beschikt tegenwoordig over zeventien spelers voor zijn eerste elftal. Laten we even kennis met hen maken :

KEEPERS

ARPAD FAZEKAS, geboren 23 juni 1930. Hongaars international. Komt van F. C. Kassel (Duitsland).

JAN TRAPPENIERS, geboren 12 januari 1942. Student. Gevormd te Vilvoorde.

BERNARD VERSINI, geboren 7 februari 1935. Komt van Troyes (Frankrijk).

ACHTERSPELERS EN HALFS

GEORGES HEYLENS, geboren 8 augustus 1941. Zakenman (sportartikelen). International. Gevormd in de club.

LAURENT VERBIEST, geboren 16 april 1939. International. Gevormd te Oostende.

JEAN CORNELIS, geboren 2 augustus 1941. Onderwijzer. International (Juniores). Komt van F. C. Lot.

PIERRE VANDER EECKT, geboren 13 mei 1943. Arbeider. International (Juniores). Gevormd in de club.

CARLOS SAEZ, geboren 7 oktober 1934. Komt van Atletico Madrid.

FRANÇOIS KONTER, geboren 20 februari 1935. Arbeider. Komt van Rodange (Luxemburg).

MARTIN LIPPENS, geboren 8 october 1934. Kantoorbediende. International. Gevormd in de club. Aanvoerder van het elftal.

PIERRE HANON, geboren 29 december 1936. Ambtenaar. International. Gevormd in de club.

VOORSPELERS

JEAN-PIERRE JANSSENS, geboren 16 september 1937. Gymnastiekleraar. Komt van Union St. Gillis.

JOSEPH JURION, geboren 24 februari 1937. Vertegenwoordiger. International. Komt van F. C. Ruysbroeck.

JACQUES STOCKMANN, geboren 8 october 1938. Vertegenwoordiger. International. Komt van F. C. Ronse.

WILFRED PUIS, geboren 18 februari 1942. Militair. Komt van Oostende.

PAUL VAN HIMST, geboren 2 october 1941. Kantoorbediende. International. Gevormd in de club.

RICHARD ORLANS, 31 jaar, ambtenaar. International. Komt van Brugge.

EEN ZAKENKNOBBEL (oplossingen van blz. 44)

SPEL Nr. 1.

Die slager zal vlug failliet gaan als hij met alle geweld zijn eigen systeem wil blijven gebruiken. Zeker, hij wint wel 200 gram op een kilo als hij de eerste keer weegt. Het gewicht van de waar bedraagt dus maar acht tiende van het standaardgewicht. Als we een kilo in plaats van de worst in de schaal leggen, dan moeten we 10/8 kilo in de andere schaal zetten om de weegschaal in evenwicht te brengen. Nu is 10/8 kilo gelijk aan 1250 gram. In plaats van de twee bestelde kilo worst neemt Mowgli 1250 gram + 800 gram, dat is 2.050 kilo mee naar huis.

SPEL Nr. 2.

Er zijn twaalf handelingen nodig, zoals blijkt uit deze tabel :

	12 liter A	7 liter B	5 liter C
In het begin bedraagt de hoeveelheid zoutzuur :	12	0	0
1) C wordt gevuld	7	0	5
2) C wordt in B overgegoten	7	5	0
3) C wordt gevuld	2	5	5
4) B wordt met C bijgevuld	2	7	3
5) B wordt in A overgegoten	9	0	3
6) C wordt in B uitgegoten	9	3	0
7) C wordt met A gevuld	4	3	5
8) B wordt met C gevuld	4	7	1
9) B wordt in A uitgegoten	11	0	1
10) C wordt in B uitgegoten	11	1	0
11) C wordt met A gevuld	6	1	5
12) C wordt in B uitgegoten	6	6	0

SPEL Nr. 3.

Hier zijn twee verdelingen :

Klant 1 :	1 volle ton	5 halfvolle	1 lege
Klant 2 :	3 volle tonnen	1 halfvolle	3 lege
Klant 3 :	3 volle tonnen	1 halfvolle	3 lege
ofwel :			
Klant 1 :	2 volle tonnen	3 halfvolle	2 lege
Klant 2 :	3 volle tonnen	1 halfvolle	3 lege
Klant 3 :	2 volle tonnen	3 halfvolle	2 lege

SPEL Nr. 4.

Hier zijn drie stadia van de rekensom die jullie op het goede spoor zullen brengen, als je het nog niet gevonden hebt.

.....4	4	34
+63279	+63279	+63279
4.....	4....3	4....3

EN WIN EEN AUTO
LUCHTREIZEN
TELEVISIEONTVANGERS
RADIOTOESTELLEN

en talloze andere prijzen door
WOENSDAG 24 OKTOBER
VANAF 14.30 UUR
mee te doen aan de

STERRENJACHT

die ter gelegenheid van de blijde inkomst van St. Niklaas te Brussel, door de winkeliers uit het centrum van de stad georganiseerd wordt onder het beschermheerschap van de Vereniging voor Vreemdelingenverkeer.

Woensdag 24 oktober zullen VIJFTIG sport-, radio-, televisie- en filmsterren zich op straat bevinden in de omgeving tussen de Beurs en het Rogierplein. Jouw rol bestaat er uit zoveel mogelijk handtekeningen te verzamelen op de speciale formulieren die de winkeliers van het Centrum je zullen verschaffen. Vlug ! Ga de jouwe afhalen en oefen je speurzin ! Deze prachtige wedstrijd zal je geweldig boeien en je tegelijkertijd in de gelegenheid stellen een magnifieke prijs te winnen.

BELANGRIJK : woensdag 7 november organiseren de winkeliers uit het Brusselse Centrum een SCHATTENJACHT waaraan ook talloze prijzen verbonden zijn. Je zult bij hen alle nodige inlichtingen vinden.

Veel geluk !

EEN AVONTUUR VAN ROBBEDOES EN KWABBERNOOT DOOR Roba EN Franquin

ROBBEDOES EN DE MINIATUURTJES

KORTE INHOUD : De Marsupilami heeft een beeldje van Kwabbernoot in het water laten vallen.

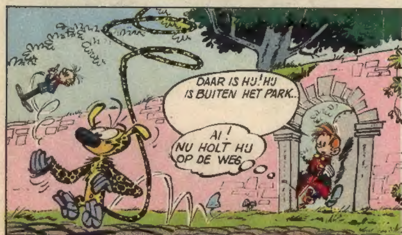

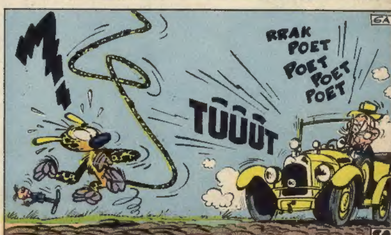

Word vervolg

UITGEVERIJ J. DUPUIS, Zonen en Co. - Den Haag, Laan van Meerdervoort, 129
Brussel 1, Centrumgalerij, Blok 2